ANUL I No. 100 — 6 PAGINI 2 LEI — Miercuri 12 Noembrie 1941

Basarabia

Ziarul nouei vieți românești

Redacția din București Bulevardu Lascăr Catargiu 31 Tel. 2.08.45 | Abonamente: Un an 500 lei, 6 luni 250 lei, P-tru instituții 1000 lei | Redacția din Chișinău: Strada Mihail Eminescu, 19 Telefon 302

In răsăritul vieții, am fost poarta de oprire a Năvălitorilor.
Mai târziu am fost poarta creștinătății în contra Necredincioșilor.
Și, veșnic, am rămas hotar și temelie de civilizație, în contra tuturor frământărilor și a tuturor cotropitorilor.
Aceasta a fost Legea noastră.
De aci vine toată mândria noastră tăcută, în fața cotropirii ca și în fața prieteniei.

MAREȘAL ION ANTONESCU

Biruința Mareșalului

Zilele de 8 și 9 Noembrie nu vor rămâne în istoria acestui neam numai prin cele două mari evenimente cari s'au petrecut în cursul lor: întoarcerea oștilor biruitoare și marea adunare obștească plebiscitară — ci și prin înalta dovadă pe care națiunea a făcut-o în aceste istorice zile, că este complect pregătită sufletește pentru marile împliniri cari se așteaptă dela ea.

Războiul împotriva bolșevismului și victoriile armatei noastre pe câmpul de luptă au redat poporului român încrederea în destinul său glorios și i-au primenit forțele morale, isbutind chiar să șteargă urmele dureroase ale vechilor înfrângeri, din sbuciumatul său suflet.

După biruința de pe front, aceasta este a doua mare biruință a d-lui Mareșal Antonescu.

Țara are astăzi un suflet nou. E sufletul pe care Conducătorul Statului l-a sădit cu fericită mână în trupul însângerat al poporului ei, încă din ziua când, luând frânele conducerii, a făcut primul pas spre revoluția națională pe care o desăvârșește astăzi.

Procesul acesta de transformare a sufletului colectivității românești nu a fost însă chiar atât de simplu. Sămânța aruncată atunci, a întâmpinat în creșterea și desvoltarea ei greutăți de tot felul. Țara fusese puternic sdruncinată de grelele lovituri primite. Temelia ei se clătinase puternic și numai norocul a făcut ca prăbușirea definitivă să nu se producă. Câteva milioane de români căzuseră în robie, în timp ce milioanele celelalte asistaseră neputincioase la drama lor. Refugiații creaseră o atmosferă de desnădăjduită tristețe. Intâlnirea fratelui pribeag, a bejenarului copleșit de durerea rostului pierdut, răscolia până'n adânc sufletul românesc, răvășindu-l, închizându-i porțile înțelegerii și deslănțuind în el furtuna unor sentimente cari loviau brutal în rezistența morală a neamului.

Mareșalul Antonescu a impus însă națiunii o altă conduită.

Ințelegându-i durerile, trăind cu aceeaș intensitate drama sguduitoare a comunității pe care o guverna, Conducătorul Statului, în marea lui înțelepciune, a știut să găsească ușor mijloacele prin care să transforme sbuciumul inutil într'o nouă orânduire morală și furtuna pustiitoare a sentimentelor răscolite într'un nesăpânit elan spre împlinirea marilor năzuinți de refacere care mijeau timide în sufletul națiunii.

Cuvintele de mângâiere ale Conducătorului, îndemnurile la unire și solidaritate și apelul său vibrant la muncă încordată au avut un ecou care încă mai stărue în conștiința românească.

Incetul cu încetul schimbarea dorită de d-sa a început să se producă. Viața românească se primenea văzând cu ochii. Idealuri noi începeau să-și reverse lumina asupra noastră, concentrând în jurul lor toate forțele morale ale poporului.

Cu toate acestea încrederea în noi înșine încă nu fusese refăcută. Nu mai eram un neam dezorientat dar nu aveam totuși formată convingerea că vom isbuti să înfăptuim ce întrezăream doar în vis.

Războiul a făcut însă și această minune.

Sâmbătă trupele victorioase au defilat prin fața unei națiuni noi. Iar Duminică un suflet nou și-a exprimat cu hotărîre voința de a participa la înălțarea vieții publice românești, sprijinind cu căldură și din convingere sinceră, truda Mareșalului.

Schimbarea aceasta au observat-o deopotrivă și străinii. Gazetarii națiunilor amice cari ne-au vizitat săptămânile trecu-

(Continuare în pag. II-a)

NAȚIUNEA UNITĂ S'A ROSTIT PENTRU MAREȘALUL ANTONESCU

MAREA ȘI ISTORICA ADUNARE OBȘTEASCĂ DIN 9 NOEMBRIE

După cum în ziua de 8 Noembrie întreaga Țară a sărbătorit întoarcerea armatelor victorioase, iar Capitala și-a primit cu lacrimi în ochi eroii, tot așa Duminică întreaga suflare românească, într'o atmosferă de înălțătoare credință, care a domnit pretutindeni, și-a legat din nou destinul de un singur om, mărturisindu-și încrederea în viitorul renăscut al Țării, la ale cărei temelii am pus sângele martirilor, care au biruit moartea acolo la hotarele dela răsărit, în încleștarea de foc și fier.

Soldatului hulit de eri, azi i s'a redat onoarea; cetățeanul care nu mai avea nici o încredere, azi are în ochi privirea hotărîtă care denotă afirmarea curajului de a trăi și învinge viața.

Soldat și cetățean, tânăr și bătrân, au rostit eri legământul sacru, jurământul de azi și de mâine, jurământul de totdeauna, jurământul celor care știu să moară pentru neam și Rege, aprobând actele guvernării desrobitoare a Mareșalului Ion Antonescu și dându-i toată încrederea, ca să împlinească reforma statului, organizarea națiunii și apărarea drepturilor noastre.

Câte alte întrebări nu au venit să se așeze în mintea cetățeanului care a aprobat eri, spunând din tot sufletul, DA.

De sigur că reminiscențe de amintiri fugare, l-au purtat prin colnice de munți, ori la margini de șes, unde n'au putrezit încă crucile de pe mormintele eroilor și alte cruci au venit să se așeze, camarade cu cele vechi, ca să mărească jertfa, ca să înalțe și mai mult învierea.

Și gândul hoinar intră cu aceeași învolburare vijelioasă prin tindele caselor din satele noastre, unde bătrâni și feciori, mame și copilandre, au — în fiecare margine de seară — odată cu ruga către cel Atotputernic, un gând de recunoștință, o închinare și pentru cel care i-a scos din jugul de sclavie a trecutului.

Altă mare sărbătoare: Legarea destinului nostru de destinul Mareșalului. Am făcut eri din ființa noastră o singură ființă, aceea a Națiunii, care dorește să moară, decât să fie sclavă în vechiul pământ strămoșesc.

ROMÂNE,

Te legi cu cugetul și cu fapta să sprijini pe Mareșalul Antonescu la împlinirea programului său de reorganizare a Statului și Națiunii?

Ce alt răspuns ar fi putut da românii cari au văzut fapta de fiecare zi a Mareșalului?!

Ce alt răspuns de cât mulțumirea că li se face onoarea de a fi primiți în marea armată a reconstrucției, în armata vijelioasă care are menirea de a dura țară nouă peste veac!

Niciodată n'a cunoscut Capitala astfel de aglomerație ca în

(Continuare în pag. II-a)

URAREA POPORULUI ROMÂN PENTRU REGELE IMPĂRAT VICTOR EMANUEL III

Regele-Impărat Victor Emanuel al III-lea a împlinit azi vârsta de 72 ani. Poporul italian își sărbătorește, cu acest prilej, Suveranul, care în decursul unei domnii de patru decenii a reprezentat înțelepciunea unei brave națiuni și progresul unei țări de veche civilizație și de strălucită tradiție.

Domnia Regelui Victor Emanuel e legată de destinul înfloritor al Italiei. Regele a prezidat cele mai frumoase capitole ale istoriei italiene, moderne și înnoitoare. Atâtea evenimente trăite de Italia în acești patruzeci de ani din urmă au oglindit voința și înțelepciunea Suveranului.

Istoria va păstra pentru totdeauna înțelegerea pe care Regele Victor Emanuel a avut-o pentru tendințele de înnoire națională ale poporului italian. Suveranul italian își poate face pe drept cuvânt un titlu de mândrie din felul cum a înțeles să promoveze revoluția fascismului care a dat Italiei cea mai strălucită epocă din istoria regatului.

Fascismul, creiat și condus de geniul Ducelui, a dăruit, la rândul lui, Regelui Victor Emanuel III, cu sângele credinței presărat în lupte victorioase, titlul de Impărat. Azi oastea italiană luptă eroic pe toate fronturile pentru cauza sfântă a Europei, — pornită să cucerească o nouă strălucire pentru coroana Casei de Savoia.

Poporul român, — frate de sânge cu poporul italian și continuator al tradiției și civilizației latine pe aceste meleaguri europene — se alătură cu toată inima la bucuria de regală aniversare a națiunii italiene.

E, pentru noi, un fericit prilej să mărturisim aci dragostea și admirația pe care o simțim pentru Regele-Impărat Victor Emanuel III, în ale cărui sentimente de prietenie și de prețuire față de poporul român am crezut și credem. Țara românească știe aceasta. De aceea, urmașii Impăratului Traian nu au încetat nicio clipă să oglindească în inima lor icoana noului Impărat dela Roma.

In aceste zile de biruință și de sărbătoare, sufletul românesc participă în întregime la sărbătoarea Casei de Savoia. Ne gândim la atâtea împletiri de destin italo-român. Nu e o simplă întâmplare că azi ostașii români sângerează împreună într'un războiu contra păgânismului. E o lege mai veche, care îi înfrățește în acest destin.

Nu putem uita, că acum două veacuri și ceva Românii au luptat sub comanda Prințului Eugen de Savoia împotriva păgânilor. Acel Eugen de Savoia e un simbol al timpului de față. Sub vitejia lui, s'a închegat înfrățirea italo-germano-română în lupta Europei contra păgânismului. Pașii lui au răsunat pe străvechiul pământ românesc. Ecoul lor răsună azi mai puternic ca oricând: ca un legământ ce ne amintește un trecut sfânt și ne spune cât de drag ne este numele Casei de Savoia, pe care Victor Emanuel III îl împletește din nou cu soarta poporului român.

Unindu-și gândul și simțămintele cu glasul poporului italian, poporul român trimite către Roma obârșiei noastre, Majestății Sale Regelui-Impărat Victor Emanuel III, înaltă urare de bună sănătate, de viață lungă și fericită, de domnie rodnică și glorioasă.

Infanteristul german, cu pistolul în mână, înaintează prudent prin tufișurile unei păduri, în care surprizele le întâmpină la fiecare pas

Numărul 100...

„Vă ordon să treceți Prutul!" Și cei mai buni și mai bravi feciori ai Patriei, cu frunțarile răsluite tâlhărește, demni de vitejia înaintașilor ce făuriseră din plumb și sânge România lui Ferdinand Intâiul, au executat fără pic de șovăire înalta poruncă a Mareșalului, care ne-a adus atât de grabnic desrobirea unei părți din patrimoniul de veacuri al romanismului.

Odată aruncat straiul funerar de pe obidul trup basarab, un suflu de viață nouă a început să pulseze pe pământul eliberat. Pentru înălțarea și întărirea spiritualității în sens național-românesc a fraților scăpați de sub tirania iudeo-comunistă, s'a pus dentru început problema înființării unui ziar în capitala răsăriteană a țării. Dar hoardele bolșevice, îndeplinind ukazul nelegiuit al lui Stalin, distruseră tot ce era legat de viața materială și spirituală a Chișinăului. Mașinile rotative ca și cele mai de pe urmă aparate tipografice au fost dinamitate și aruncate în aer. Provincia noastră nu putea deci să-și aibă — la ea acasă — tribuna care să-i oglindească activitatea de fiece zi în cadrul ritmului revoluției Mareșalului.

Atunci, a intervenit, ca și în toate domeniile înaltelor comandamente ale Statului, grija mereu prezentă a Conducătorului. Urmându-i porunca, d. Prof. Mihai Antonescu, președintele ad-interim al Consiliului de Miniștri, care este și titularul Ministerului Propagandei Naționale, a înmănunchiat o echipă de slujitori ai scrisului, punându-le la îndemână resursele necesare editării unui organ de publicitate.

A fost însăși dorința Mareșalului ca ziarul să poarte numele provinciei, statornicind din primul moment că „ziarul „Basarabia" nu trebue să fie un ziar de provincie, ci un ziar al provinciei".

Astfel s'a zămislit ziarul „Basarabia". El nu are nici o legătură cu trecutele „Basarabii" de frumoasă ori de tristă aducere aminte. „Basarabia" de acum nu este nici continuarea istoriei tribune a regretatului luptător naționalist basarabean Emanoil Gavriliță, ce făcuse — de altfel — mare epocă în publicistica anului 1905, după cum nu este nici reeditarea uneia sau altei publicațiuni cu acelaș nume, cari au apărut cum au vrut și cât au vrut, în trecutul nu prea îndepărtat.

„Basarabia" de astăzi este ziarul nouei vieți românești a Moldovei dintre Prut și Nistru, pus exclusiv în serviciul Patriei, în slujba intereselor superioare ale Statului Național Român, în slujba Neamului.

Astăzi, înregistrăm al o sutălea număr de apariție zilnică a „Basarabiei". Popasul nostru aniversar este neînsemnat în vârtejul vremii. Insă strădaniile noastre, ale celor ce ostenim aci zi de zi, sunt necuprinzătoare. Pentru că sunt pline de avânt și de suflet românesc. Suflet care, în cei 22 de ani ai desmățurilor electorale, a lipsit cu desăvârșire din orice ramură de activitate publică în Basarabia. Suflet pe care unii din cei aciuiați pe acasă la noi, totuș încă nu-l au. Noi avem acest suflet și-l jertfim întreg și fără precupețire pentru marea cauză în slujba căreia suntem puși. Ne vom ține legământul și ne vom trudi și mai departe cu forțe însutite, conștienți de misiunea noastră de colaboratori modești dar statornici la opera uriașă pe care o făurește cel mai autentic exponent al vredniciei românești, Mareșalul-Erou Ion Antonescu.

Suntem doar abia la început. Și piedicile cari încă mai stărue în calea noastră, sunt multe și destul de silnice. Că se mai găsesc nevolnici cari ne pun bețe'n roate, asta nu ne interesează. Noi ne cunoaștem puterea de muncă și curăția năzuințelor noastre. De aceea, avem încrederea deplină că vom izbândi.

„BASARABIA"

D. Prof. Mihai Antonescu, vicepreședintele Consiliului votează la secția dela Facultatea de Drept

LITVINOV LA WASHINGTON

Rusia Sovietică virează din nou spre marea burghezie capitalistă

A intrat în arenă evreul Litvinov. Fostul ministru de externe al Rusiei Sovietice a fost numit de curând reprezentantul lui Stalin la Washington. Umanski, vechiul ambasador sovietic în Statele Unite, va fi probabil rechemat, deoarece Stalin este hotărît să schimbe cu desăvârșire caracterul de espectativă al politicii sale cu Washingtonul, mai ales acum după legăturile realizate în conferința dela Moscova și în circumstanțele actuale, din ce în ce mai grave pentru Rusia Sovietică. Dealtfel, Umanski reușise în ultima vreme să indispună complet cercurile oficiale din Washington și, cu precădere, marea finanță evreiască. Ambasadorul sovietic era impropriu acestora prin faptul că el era considerat ca un incorigibil revoluționar, ca unul care reprezenta perfect punctul de vedere, manierismul politic, al lui Stalin.

Numirea lui Litvinov la Washington poate avea ca obiectiv renunțarea la sectarismul revoluționar, la catehismul ortodox al marxismului de până acum, pe care s'a orientat diplomația stalinistă, cu scopul de a sprijini Kominternul. Toată lumea știe că Litvinov, prin manevrele sale la Liga Națiunilor, tindea să imprime Rusiei Sovietice aparența unei atitudini de perfectă și continuă prietenie cu marea burghezie capitalistă, căutând să adoarmă pe cel mai de temut factor împotriva comunismului, prin familiarizarea bastionului oficial al luptei anticapitaliste pe care îl reprezenta. Probabil, manevrele lui Litvinov au avut, la timpul lor, un deosebit succes, în măsura în care, bineînțeles, Liga Națiunilor urmărea să-și mențină autoritatea prin prezența Rusiei Sovietice alături de celelalte puteri burghezo-democratice, într'un moment când și Italia și Germania o părăsiseră ostentativ și pentru totdeauna. Este adevărat, Rusia Sovietică fusese avantajată de aceste manevre, însă Liga Națiunilor începea să fie campioană a Marei burghezii capitaliste și aceasta a jenat profund ambițiile fundamentale ale Rusiei Sovietice și sectarismul ei revoluționar. Concluzia a fost că, spre surprinderea întregii lumi, Litvinov a părăsit ministerul de externe al Rusiei Sovietice, dispărând cu desăvârșire. Lui Litvinov i-a urmat Molotov, omul care a schimbat aproape total orientarea diplomatică a Rusiei Sovietice dela concubinajul cu marea burghezie capitalistă, organizată în Liga Națiunilor, la o atitudine de bunăvoință față de Axă. Molotov, în nenumăratele sale călătorii diplomatice, a isbutit până la urmă să realizeze acel faimos pact de neagresiune cu Germania, rezervând în surdină, ocult, ultimul cuvânt asupra Europei burgheze, fără doar și poate, tot Rusiei Sovietice. Stalin văzând că prin manevrele lui Litvinov nu numai că se amână scadența revoluției, dar se întărește chiar marea burghezie capitalistă, joacă de astădată pe cartea adversarilor Ligii Națiunilor pentrucа, aruncându-i în războiu, Rusia Sovietică să preia revoluționar moștenirea unei Europe în ruină și extenuată. Dar Stalin a eșuat cu Molotov, după cum a fost nemulțumit de cel dintâi. Ipocrizia politică a Rusiei Sovietice, dublată de subminarea și mai accentuată a Kominternului, a fost surprinsă la

(Continuare în pag. II-a)

DUH ŞI SLOVĂ

RĂZBOIUL ŞI OMUL

Un fior cu rădăcinile în moarte, ca să crească dincolo de viață și să înfiorească în eternitate. Un cuvânt cu rezonanță metalică, luminat de ciocnirea unor forțe îmbibate până în refuz cu explozibil și elan. Căci războiul este o necesitate organică a lumii, un fluid al pământului, după cum poate să fie respirația grăbită a altor pământuri, care înconjoară tristă noastră planetă.

Războiul răspunde la o chemare izvorâtă din condensarea unor forțe presate de timp, formând o lege a firii, cu meticuloase calcule algebrice în spațiu. Deci războiul nu este o problemă formulată de om ci una impusă lui, numai spre deslegare.

Cine i-o impune?

Răspunsul nu poate fi dat decât într'un singur fel și anume: omul nefiind decât un factor în complexa compoziție a Universului, el este silit să sufere transformări impuse de restul factorilor componenți. S'ar putea totuși spune că omul este înzestrat cu o rațiune, care-i dă posibilitatea discernământului și deci putința refuzului unor acțiuni socotite dăunătoare existenții sale. In acest caz intervine însă forța care dă naștere rațiunei, adică izvorul ei care rămâne marele punct de întrebare al vegetației umane. Este vorba de secretul vieții pământești și descifrarea lui nu-i posibilă decât în lumea căreia îi aparține și care nu poate fi, în nici un caz, lumea noastră. Este misterul forțelor, pe cari noi le percepem fluidic și numai în această formă, am putea să le înțelegem și din punct de vedere național.

Cu alte cuvinte, războiul nu-i un produs al minții omului, ci o prefacere a vieții, o transformare a factorilor pământești în noui celule vitale, pentru a putea forma o nouă epocă. Căci după cum în viața individuală unitatea măsurării timpului răspunde noțiunii de clipă, în viața popoarelor această măsură corespunde epocei. Și dacă ne punem întrebarea, dacă omenirea s'ar putea opune războiului, răspunsul este categoric negativ și se poate dovedi cu elementul „istoria".

Istoria e însuși arborele genealogic al popoarelor și din ea omul ar fi putut trage învățăminte pentru viitor. Redusă la unitate, istoria revine unei singure familii, al cărui arbore genealogic poate fi studiat în cele mai mici amănunte. Se cunoaște vreun caz, în care măcar un singur membru al acestei familii să-și croiască în viață un alt drum, decât acela trasat de destin?

Fără a ține seama de răspuns, venim cu o altă întrebare: civilizația joacă ea vreun rol în deslănțuirea patimilor omenești?

La această întrebare răspunde însăși vremea pe care o trăim, pentru a ne da și posibilitatea tragerii concluziei pe care o urmărim și anume că: Războiul nu este o pornire a omului contra omului, ci un fior care izvorăște din moarte, ca să se dezvolte dincolo de viață și să se scuture în eternitate, un fior care ne este impus, de o necesitate organică a vesniciei.

Al. Negură

In camera lui Eminescu

Am fost zilele acestea poftit să iau parte la pomenirea eroilor căzuți în luptele pentru reîntregirea neamului. In marginea Capitalei, la spitalul Pantelimon, în ziua plină de soare învelită cu tristeți de toamnă, era o liniște ca de cimitir de țară. Parcul dimprejur ardea în lumina bogată. Teii bătrâni îmbrăcaseră odăjdii de aur anume parcă pentru slujba care va începe. Câteodată, rar, frunze de jar, strălucind în coborîș, salteluind cu mătasă pământul umezit de plânsul nopții.

Ostașii, mai mult răniți, se sorîau afară. In fețele croite din vestmântul toamnei, eroii țării așteptau tăcuți, ca'n preajma unui atac. Privirea lor, cu un țâlc de duioșie'n ea, colinda parcul, așa cum ar colinda livada satului spre care aleargă dorul.

Pretutindenea curat, ca'ntr'o bună gospodărie. Cărări pietruite duc spre straturi unde jelesc flori sărutate de bruma morții. Prin copacii ce străjuesc, se destramă marame de borangic.

Inod vorbe cu răniții. Sunt cei mai mulți din Moldova. Au luptat în Basarabia și peste Nistru. Unul, dela Verești, îmi spune c'a fost rănit „tocmai la Marea lui Azov", acolo unde-i „o sevcie și-o sărăcie care nu să mai află..."

Nici unul nu vorbește de faptele săvârșite. A fost rănit și-atâta. Intr'o recunoaștere sau într'un atac, l-a sărutat un glonț, sau l-a izbit o schijă... Pe când își făcea datoria...

Ce modești în povestiri sunt răniții țării noastre!... Stau în spitale cu gândurile și cu rostul de mâine spre care năzuesc cu sufletul. Vorbele nu-s muzică de încântare pentru ei; tăcerea lor vorbește mai mult. Și-ți vine să-i mângâi pe toți și să le șoptești, ușor: frate camarade...

Sunt poftit într'o cameră unde, între oaspeți și răniți, așteaptă o colivă mare, înflorită c'o cruce și cu slove ce preamăresc pe cei ce s'au jertfit. Ș'apoi începe slujba, întovărășită parcă de duioșia ce-o trimete toamna prin ferestrele mari, în camera albă și joasă, în odaia di... clădirea bătrână ca o poveste. N'am văzut lacrimi nici când șase preoți au intonat „veșnica pomenire" dar mulți au început să plângă atunci când soldatul Bălănescu, țăran din Gorj, a rostit poezia trimisă acasă, la părinții lui, din satul dela munte...

Apoi a început să vorbească, domol, așezat, în cuvinte alese din inimă, doctorul Constantin Stanca. A înfățișat toată căznea adusă țării de cei căzuți în sfânta datorie și, [illegible] lacrimi în ochi, a pomenit de-un hotar, care nu poate fi hotar [illegible]

— Rostesc cuvintele acestea aici, din camera unde a trăit și a închis ochii Mihail Eminescu...

A fost o cutremurare cum n'am simțit-o încă. Eram în odaia unde [illegible] a intrat în vesnicie. Eram în încăperea unde, se ruga, pentru cei căzuți în Nistru și pe Bug, [illegible] ritmând:

Dela Nistru pân'la Tisa,
Tot românul plânsu-mi-s'a,
Că nu mai poate străbate,
De-atâta străinătate...

Eram în camera lui Eminescu. Cu ochii în plâns am început să privesc totul: tavanul, ferestrele pe unde s'a uitat și el, pereții... Și iată în perete portretul lui, chipul lui la 19 ani, cu plete pe ceafă, cu ochii mari, mari și blânzi și triști, ca al medicului care-l pomenia.

Aici a trăit și aici a murit cititorul poeziei românești!

In camera aceasta unde se pomenesc eroii cari au reîntregit, în răsărit, hotarul, așa cum l-a visat el...

Eram trist, cum n'am mai fost și mă cuprinsese un fior de ghiață.

Acum preoții se rugau și pentru Mihail Eminescu...

Când să ies, în sală, la ușă, un rănit, cu dreapta bandajată, plângea, cu lacrimi mari, ca de ploaie.

— Te doare, camarade?
— Nu mă doare...
— Atunci dece plângi?

Nu răspunde. Inclină capul și'nrădăcinează ochii'n pământ.

— De unde ești, îl întreb, prietenește.
— Din județul Botoșani.
— Din ce comună?
— Din Ipătești...

D. Iov

CRESTĂTURI

■ Nu trece o toamnă fără o carte nouă de Ionel Teodoreanu. Epoca acestui război cu atât mai mult l-a încordat pasiunea scrisului, pentru că la „Cartea Românească" se pregătesc două lansări ale acestui fecund romancier: Tudor Ceaur Alcaz — vol. II „Drumul Magic" și „Intoarcerea în timp". Pe „Drumul Magic", Ionel Teodoreanu dă autografe în zilele de 13, 14 și 15 curent și prevedem că autorul „Medelenilor" va fi luat cu asalt de numeroșii admiratori și mai ales admiratoare.

■ O istorie a literaturii române — atât pentru cei care vor să aibă o oglindă fidelă a scrisului românesc integral cât și pentru uzul școlilor secundare — scot zilele acestea d-nii Mircea Streinul și C. Dan-Panaitescu. Va fi o operă limpede în expunere, cu sublinierea largului aport al scriitorilor tineri din toate provinciile.

■ Un actor de expresiv talent, care vibrează pe scena Naționalului bucureștean, este d. N. Brancomir. Ni-l amintim în câteva creații mari, ne domină și acum auzul tiradelor sale viguroase și credem în biruința tinerească a artei pe care o cultivă cu seriozitate. N. Brancomir este tot odată și un fidel prieten al scriitorilor, la ale căror șezători literare l-am găsit deseori dând concursul său prețios.

■ B. Iordan, scriitorul atâtor opere de succes în frunte cu acel viguros jurnal de internat al adolescenții — „Normaliștii" — a scos la „Cugetarea" o masivă viață romanțată a magnificului „Decebal". Scrisă cu nerv și cu talentul incontestabil care a creiat reputația lui B. Iordan, prevedem acestei cărți, plină de un eroism singular rămas pe răbojul veacurilor — succesul pe care-l merită.

MELANCOLICA BASARABIE... *)

Lum'na verii-a'ncremenit în suflete și munți.
Acum, așteptăm ploile sub care vor vor putrezi amintirile.
Resimț'nd febra din toate pregătirile
Ce ne-au adus tristețe pentru frunte.

Inima brazilor plângea cu rășină
Anul zilei de August,
Când vulturului din piept'i-era îngust
Azurul rotirilor după care suspină.

Ce dureros înspuma luna plină
Plopii și veghea îndelungă!
Freamătele creșteau s'ajungă
Până la tristețea alpină.

Melancolică, Basarabia era cu noi
Iubind-o în al fructelor miros
Ș'n luceafărul acela jos
Și verde cum stă un altoi.

Ca niște iluzii, — albastre serile..
Numai aripa ta frântă, de cocor,
Vâslea pr'n rugăciune, febră și dor
Pierdută cu toate poverile...

Octav Sargețiu

*) Citită la șezătoarea literară a scriitorilor tineri, în folosul refugiaților, la teatrul Comoedia-București, Duminică 21 Iulie 1940.

INSEMNĂRI TEATRALE

Am avut întotdeauna cultul maeștrilor, — al adevăraților maeștri.

Deopotrivă pentru cei ai literaturii, sau ai picturii și sculpturii, ori ai muzicii și teatrului.

Oprindu-ne la marii noștri maeștri cari au însemnat epoci de glorie pentru teatrul românesc, vom mărturisi că, întotdeauna, am avut o senzație puternică văzându-i pe scenă, pe stradă, etc.

Notara, Manolescu, Aristide Demetriad, Soreanu, Storin, Bulandra, Maximilian, Ciprian, V. Antonescu, Timică, Iancovescu...

Atâtea nume mari, atâția ani de glorie!...

Deaceia, anunțând turneul jubiliar pe care-l va face prin țară, cu splendida sa comedie „Omul cu mârțoaga", actorul și scriitorul G. Ciprian, pentru sărbătorirea a 30 de ani de teatru, mărturisim că ne străbat gânduri de sfioasă și nemărginită admirație, — atât pentru distinsul Ciprian, a cărui piesă s'a jucat și la Berlin, Paris, Berna, Praga, etc. cu un succes remarcabil, cât și pentru maeștrii Soreanu și Antonescu, cari vor juca în piesă, însoțiți de un grup de actori mai tineri, de talent robust; N. N. Matei, Sireteanu, Anca Balaban, etc.

Itinerariul turneului cuprinde toate marile și micile orașe ale țării.

Ciprian, Soreanu și Antonescu — *vor duce pretutindeni arta lor mare, arta lor adevărată, — singura artă dramatică adevărată, căreia publicul îi va acorda, desigur, aprecierea pe care o merită.*

In sumedenia de spectacole teatrale cu reviste și farse stupide, acest turneu aduce tuturor imaginea adevărată a artei teatrale și a forței de creație românească.

*

La Teatrul Savoy din Capitală continuă să se joace revista binecunoscutului comic popular Tănase, care va pleca în curând în turneu prin toată țara, ducând pretutindeni minunatele lui glume și cântece, precum și acele tablouri patriotice care au făcut să izbucnească ropote de delirant entuziasm, la București.

Humorul, dansurile, muzicile și tablourile patriotice, — toate contribue la succesul mare pe care-l obține d. Tănase, înconjurat de un grup select de actori. Indiscutabil însă, că la acest succes au contribuit mai ales scenele în costume naționale și ostășești, frumos executate, cari produc fiori de patriotism românesc.

*

Publicul nostru din provincie va putea să vadă în curând comedia italienească „Eva în vitrină", în care joacă d-na Maria Filotti, bine cunoscuta actriță, profesoară la Conservator și directoarea Teatrului din Sărindar. Această comedie s'a jucat în Capitală de peste 200 de ori, ceiace dovedește succesul mare ce l-a avut.

O recomandăm călduros publicului nostru din provincie, care ține să vadă o comedie de artă mare, interpretată de una dintre cele mai de seamă actrițe ale noastre.

Ion Nicola

Profesor Doctor Nicolae Paulescu

La 20 Octombrie anul curent, s'au împlinit zece ani de când s'a stins din viață Profesorul și marele naționalist Dr. Nicolae Paulescu.

In toată viața sa, Nicolae Paulescu nu s'a abătut o clipă dela drumul croit de Mihail Eminescu, Hajdeu, Vasile Conta, Alecsandri și alți apostoli ai naționalismului românesc.

A urmat cu sfințenie linia Neamului și și-a făcut un crez din munca depusă pe acest teren.

S'a luat eroic de piept cu dușmanii noștri de moarte interni și cu dușmanii omenirii întregi: JIDANII.

I-a demascat în toate împrejurările și cu toate mijloacele posibile, străduindu-se să ne arate și să ne dovedească, — bazat pe logică și fapte concrete, — pericolul mare ce-l prezenta tolerarea jidanilor în mijlocul nostru.

Lupta a fost grea. Iuda, da adăpostul cozilor de topor, era puternic și lovea în plin. Cu toate acestea, Nicolae Paulescu nu s'a lăsat copleșit de povara loviturilor și a continuat lupta, până în clipa din urmă, trâmbițând la toate răspântiile învățătura diabolică din Talmud, care pentru jidani a fost și este dogmă: „Pe cel mai bun dintre creștini ucide-l".

Dar câți am fost în stare să-l înțelegem?...

A fost nevoie să distrugem floarea tineretului pentru o cauză care nu era a noastră și depe urma căreia nu puteam avea nici un câștig; să prigonim și să facem una cu pământul oameni care ne puteau fi de mare folos în împrejurările grele prin care am fost sortiți să trecem. A trebuit să asistăm la sfârtecarea hotarelor țării și să trăim tragedia blestematului an 1940 ca să ne trezim la realitate și, în fine, să ne convingem și noi de pericolul stârpiturei galițiene.

Azi, când soarta jidanilor este definitiv pecetluită și victoria cauzei pentru care și-a jertfit viața Nicolae Paulescu se apropie, ne închinăm — rădiind de bucurie — cu smerenie în fața mormântului său.

Simion Crețu

O noapte critică în fața Leningradului

Instantanee de pe frontul răsăritean

BERLIN, 8. — Superioritatea soldatului german ca luptător care acționează izolat, și capacitatea lui de a face față situației cele mai grele din punct de vedere tactic este reliefată într'un reportaj de război făcut de un specialist în materie, care relatează tentativele de debarcare și de rupere a centurii de oțel, de către bolșevici pe frontul Leningradului. Acest reportaj intitulat „O noapte critică în fața Leningradului", descrie sugestiv și minuțios luptele purtate într'o săptămână încheiată după declanșarea marilor operațiuni germane în centrul frontului răsăritean, cu care prilej, sovieticii au încercat în repetate rânduri să spargă frontul încercuirii Leningradului cu efective extrem de mari. Reacțiunea împotriva acestei acțiuni sovietice a fost menționată în comunicatul comandamentului suprem al forțelor armate germane, spunând că corpul german care fusese destinat pentru aceste operațiuni, a anunțat printr'un comunicat special că: un mare atac efectuat pe toată lărgimea frontului său maritim și terestru cu un puternic sprijin de artilerie, tancuri și aviație sovietică.

Atacul a fost pregătit printr'un foc extraordinar de tare al artileriei sovietice de cel mai greu calibru, efectuat din Kronstadt și Leningrad la orele 4½. S'au înregistrat mai mult de 300 de lovituri. Intunericul și ceața împiedicau observația posturilor germane cele mai înaintate. Deodată a apărut la circa 300 m. de coastă o sumă de șlepuri trase de mici kuttere cu motor. Pe șlepurile cele mai mari se găseau câte 50 de soldați sovietici, pe cele mai mici câte 15. Aceste trupe sovietice făceau parte din infanteria marinei din Kronstadt și din reg. 10 infanterie din Leningrad. Inainte ca să se poată deslănțui efectiv focul artileriei germane, primele trupe au și debarcat din șlepuri pe țărm. Focul artileriei germane le-a pricinuit mari pierderi bolșevicilor, însă n'a putut zădărnici debarcarea. Tirul precis al tunurilor germane a nimerit un număr destul de mare de șlepuri, scufundându-le, însă din cauza proastei vizibilități, nu s'a putut împiedica debarcarea altor trupe roșii. Bolșevicii au pătruns, sub protecția întunericului, până în liniile germane. Până la orele 6 dimineața cuceriseră o cotă extrem de importantă și pătrunseseră într'o localitate unde se găseau trupe germane. Soldații germani au deschis focul dela ferestrele și ușile caselor unde erau încartiruiți. Situația a fost absolut neprevăzută. Generalul care comanda avea impresia că izbucnise lupta pe un front larg, deoarece atât la aripa dreaptă cât și la cea stângă a corpului său de armată era o intensă activitate de artilerie. A venit imediat o știre de pe front, care relata pătrunderea tancurilor sovietice de cel mai greu tonaj în linia principală a diviziei din stânga. Situația era extrem de critică.

In această stare de lucruri s'a relefat din plin superioritatea tactică a soldatului german. Fără să aștepte ordine, trupele germane pun mâna pe arme, așezându-se în dispozitiv pentru apărare cu deosebită dibăcie. Inamicul pătrunsese până la terasamentul de cale ferată, aflător la 1200 metri de coastă. La venirea zorilor se înfățișă următorul tablou: Bolșevicii se aflau cu efective dela o grupă până la o companie, prinsă între cuiburile de apărare constituite de germani, cu o rapiditate surprinzătoare. Intr'un loc luptă un post de comandă de artilerie, colo o secție de tunuri anti-tanc, în alt loc un detașament de infanterie. Un blockhaus este apărat de un detașament de motocicliști. Chiar fanfara unui regiment a luat armele în mână... Focul artileriei inamice a amuțit, însă de astă dată au deslănțuit atacuri necontenite, în sboruri razante, avioane sovietice, mitraliind și bombardând câmpul infanteriei germane. Dar cu atât mai vârtos se invederează că Germanii știu ce vor, bolșevicii însă nu. Din proprie inițiativă, vin trupe de rezervă, intrând în locurile cele mai primejdioase. Mici grupe pornesc la contraatac, pentru descongestionarea soldaților germani izolați, folosesc cu inteligență terenul ușor învăluit și-i presează pe bolșevici până spre mare. Abia acum bolșevicii își dau seama de greutatea situației lor, și o iau la fugă. Focul mitralierelor și tunurilor antitanc germane se concentrează din ce în ce mai mult asupra inamicului cu un efect nimicitor. Bolșevicii se găsesc între focuri încrucișate care i-au decimat îngrozitor, pierderile lor crescând din minut în minut. La orele 8.30 situația inamicului era disperată. Trupele de debarcare sovietice sunt decimate, tancurile distruse unul după altul. Nici unul nu scapă. Sunt numărați 1068 de bolșevici morți, numai în regiunea coastei. In acest chip soldatul și-a dovedit încă odată calitățile sale excepționale de luptător chiar în condițiile cele mai grele și izolat în lupte.

CUCERIREA FORTIFICAȚIEI LYSSAGARA

Un comunicat german de război zugrăvește o bătălie care a durat 12 zile în sectorul cel mai nordic al frontului spre șoseaua ce duce către Kandalacșa, care trece prin păduri seculare și pe lângă mlaștinile din tundra laponă. Această șosea este singurul teren posibil de luptă, deoarece la stânga și la dreapta ei sunt mlaștini impracticabile și o vegetație extrem de deasă și cu neputință de trecut prin ea. Comandantul corpului sovietic, Tseffsenko, care participase și la războiul din Spania și conducea aici și defensiva bolșevică, construise pe înălțimile Lyssagorei fortificații extrem de puternice dealungul graniței.

Numeroase mine, garduri de sârmă ghimpată, abatize, obstacole de tot felul, baraje antitanc și un număr de cazemate barau șoseaua și închideau muntele în toate direcțiile. Trupele germane au deslănțuit atacul neavând la dispoziție arme grele împotriva acestei poziții bolșevice extrem de întărită și protejată și de natură. După 8 zile de lupte sângeroase duse în pădure și munte, a fost atinsă și închisă șoseaua pe o lungime de 10 km. în spatele înălțimilor Lyssagora. Unitățile sovietice încercuite n'au încetat totuși lupta apărându-se cu disperare, în timp ce într'o singură zi au fost întreprinsă de trupele sovietice 11 atacuri de despresurare în direcția Lyssagora. Toate aceste atacuri au fost respinse de infanteria germană care n'a dormit 8 zile dearândul. In luptele extrem de cârcene corp la corp, cu apărătorii cazematelor, au fost cucerite toate aceste fortificații bolșevice, una după alta și în mod exclusiv numai cu armele ușoare ale infanteriei. Concomitent și alte forțe germane au efectuat străpungerea frontală. De o singură grupă de luptă au fost cucerite 150 cazemate, iar de alta, alte 100 de cazemate. Această dublă manevră de încercuire și de atac frontal a realizat obiectivul propus: cucerirea Lyssagorei, citadela muntoasă care domina întreaga regiune. (U.T.A.).

Biruința Mareșalului

(Urmare din pagina I-a)

te, au plecat din mijlocul nostru cu cele mai frumoase impresii. Mulți ne cunoscuseră și în alte împrejurări. Dar înfățișarea de astăzi a Țării i-a impresionat în mod deosebit. Munca aprigă care se desfășoară pe tot cuprinsul pământului nostru dă României aspectul unui vast șantier în care un alt suflet toarnă în tipare noi o civilizație în plin marș de afirmare.

Mareșalul României n'a precupețit nicio oboseală pentru a rezidi sufletul românesc. Sub acest raport, războiul s'a terminat pentru noi nu numai printr'o categorică biruință de arme, dar și printr'o categorică biruință a națiunii asupra relelor cari-i măcinau forța morală și-i sdruncinaseră până'n adânc sufletul.

Mareșalul a dat astfel țării două biruințe. Amândouă deopotrivă de hotărîtoare pentru afirmările noastre viitoare.

Hotărîrea Conducătorului de a așeza viața Statului pe noile temelii care i le oferă revoluția națională în plin marș se sprijină astăzi pe voința hotărîtă a poporului român de a da contur definitiv operei începute în împrejurările grele de acum un an. Pe voința care a fost exprimată, în categoricul *„da"* care a ieșit ieri din toate piepturile adevăraților români.

Cea de a treia biruință a Mareșalului est e astfel în pregătire. Câștigarea ei — sigură de pe acum — va însemna apogeul evoluției noastre în cadrul perioadei istorice pe care o străbatem.

Litvinov la Washington

(Urmare din pag. I-a)

momentul oportun de tentaculele Axei și Germania — care se întemeia loial pe un pact de neagresiune sincer — s'a vârît obligată să declare războiu în Răsărit.

Numirea lui Litvinov la Washington exprimă disperarea în care se află actualmente Stalin și întreaga oficialitate a regimului bolșevic și la care s'a ajuns numai și numai datorită politicii care a urmat aceleia lui Litinov. Așadar, Litvinov a avut dreptate și, deci, Litvinov trebue din nou întrebuințat, cu atât mai vârtos cu cât el este cerut de marea finanță evreiască. Se dă direct o lovitură lui Molotov, prezența lui Litvinov la Washington echivalând cu titlul de ministru de externe al Rusiei Sovietice, deoarece sfera diplomatică, de nădejde, a Rusiei Sovietice să marcheze etapa finală Statele Unite.

Nu este exclus ca intrarea lui Litvinov pe scena diplomatică a Rusiei Sovietice se marcheze etapa finală și accentuarea frământărilor interne de acolo.

NAȚIUNEA UNITĂ S'A ROSTIT PENTRU MAREȘALUL ANTONESCU

(Urmare din pagina I-a)

aceste două zile. La 8 Noembrie și-a primit biruitorii și a doua zi și-a consacrat definitiv Conducătorul, nu prin fraze oratorice, nu prin vorbărie, ci prin răspunsul simțit al tuturor sufletelor care au răspuns printr'o învolburare nemai cunoscută: DA.

In fața secțiilor de vot, coloane lungi își așteaptă rândul ca și cum ar merge la rugă. Căci ce altceva înseamnă acest plebiscit, decât ruga tuturor românilor, pe altarul plin de jertfe al Nației? Nația întreagă reprezentată de toți: intelectuali și muncitori, țărani și târgoveți.

Așa au votat „DA" 974.910 de glasuri în prima zi a plebiscitului.

Votează C. F. R.-iștii, cei cari întotdeauna au fost conștienți de misiunea grea pe care le-a încredințat-o destinul.

Cum vor vota?

*

Am intrat neobservat [illegible] într'un colț al sălii.

— D. Gheorghe Nicolau [illegible] mecanic, strigă președintele [illegible] nei.

— Prezent.
— Unde locuești?
— Cartierul Steaua [illegible]
— Câți ani ai?
— 45.
— Da sau Nu?
— DA! — răspunde [illegible] Gheorghe Nicolau, care, nu de mult, în timpul luptei noastre de desrobire, a salvat cu riscul vieții, o garnitură întreagă, încărcată cu muniții.

Si „DA" continuă, cu tot atâtea gânduri curate care le însoțește prin mohorîtul zilei de toamnă, care aduce nu tristețea frunzelor ruginii, ci bucuria unor zile mai bune, nădejdea unui viitor viguros și a unui destin împlinit.

In aceeași atmosferă de devotament și încredere s'a desfășurat plebiscitul în toată țara. Credința Națiunii în sfânta misiune istorică a Mareșalului Antonescu s'a manifestat în forma unei formidabile afirmări a sufletului românesc. E o mare pildă. Atât în lăuntru, cât și în afară. Neamul Românesc e deplin unit și solidar în jurul Mareșalului Antonescu.

Cu Mareșalul Antonescu înainte: DA!

N. I. Postolache

AURULUI ȘI CAPITALISMULUI, NOI OPUNEM OMUL ȘI MUNCA LUI

Marele discurs rostit de Fuehrerul Adolf Hitler la Muenchen

MUENCHEN, 9 (Rador). — Agenția D. N. B. transmite următorul text neoficial al discursului ținut de Fuehrerul Adolf Hitler Sâmbătă seara în sala istorică Loewenbreukeller:

Ca în fiecare an, în ajunul zilei de 9 Noembrie Fuehrerul a luat cuvântul în fața vechilor săi partizani. La începutul discursului său, Fuehrerul a observat că în anul 1939 ultimele sforțări, de a obține pe cale pașnică revizuirea necesară a tratatului impus Germaniei prin violență la Versailles, au dat greș, deoarece uneltitorii de războaie democrați și internaționali au isbutit să arunce Europa în război.

Fuehrerul a făcut un scurt rezumat al evenimentelor: era prima datorie a Germaniei de a scăpa mai întâi de inamicul dela răsărit. In 18 zile, această sarcină a fost îndeplinită. De fapt, toți acei cari nu erau cu desăvârșire lipsiți de bun simț ar fi trebuit să-și dea seama că era imposibil ca Germania să fie încă odată subjugată. Totuși, nimeni n'a voit să înțeleagă acest lucru, ba mai mult încă, chiar cei interesați au respins mâna pe care le-o întindea conducătorul poporului german, care a fost insultat și numit laș.

In aceste condițiuni nu ne rămâne deschisă decât o singură cale și anume aceea de a începe anul 1940 cu hotărârea de a obține înfrângerea definitivă a inamicului dela vest al Germaniei.

Mulțumită imprudențelor verbale ale inamicului, conducătorii Germaniei au aflat că adversarii pregăteau o lovitură, sub pretextul ajutorării Finlandei, dar cu scopul ascuns de a ataca Norvegia, și de a pune astfel mâna pe calea ferată a minereului suedez și pe minele de mineru suedeze. De aceea, Fuehrerul a hotărît să rezolve în primul rând chestiunea norvegiană.

La puțin timp după aceea, a urmat victoria fără precedent prin care dușmanul dela vest era nimicit, iar Anglia se vedea silită la acea faimoasă „retragere glorioasă", care, după cum se pretinde, trebuia să rămână pe veci un capitol glorios din istoria militară a Marei Britanii.

Fuehrerul a continuat astfel:

M'am hotărît atunci încă odată să întind mâna Angliei, dar pentru cea din urmă oară. Am socotit că era necesar să subliniez că pentru Anglia nu mai avea nici un rost să continue războiul și că nimic nu împiedica încheerea unei păci rezonabile, deoarece între Anglia și Germania nu existau alte diferende decât cele ce fuseseră create în chip artificial.

Dar omul neobosit care de ani de zile conduce Anglia, a considerat atitudinea mea ca un nou semn de slăbiciune. Se spunea despre mine și de astădată că sunt omul care nu mai îndrăznește să continue lupta. Dar eu n'am văzut viitorul altfel de cât așa cum s'a desfășurat el după aceea în realitate. Atât numai că, pe lângă toate actele oficiale, mintea mea văzuse și jertfele, pe care aș fi voit să le evit tuturor și mai ales națiunii mele. Dar în ce privește restul lumii, am socotit că pot lua asupra mea sarcina de a întinde mâna inamicului ca învingător. După cum am spus însă, ceilalți n'au înțeles această atitudine. Așa dar, singurul mijloc era de a ne pregăti pentru lupta finală și de a lua calea care ne va scăpa pe veci de toate primejdiile care amenință nu numai Germania, ci Europa întreagă.

Fuehrerul Adolf Hitler

Infamia jidovimii capitaliste și democratice

Când am vorbit pentru ultima oară aici în fața voastră, putem vorbi cu convingerea totală a victoriei, cum nimeni nu putuse înainte de mine. Și totuși aveam îngrijorări mari pe atunci. Eram convins că îndărătul tuturor acestor evenimente stătea ascuns acela care totdeauna profitase de litigiile dintre națiuni și anume jidanul internațional. Pe acesta l-am cunoscut eu ca incendiatorul lumei, căci vreme de ani îndelungați el a fost văzut cum prin mijlocirea presei, a posturilor de radio și cinematografului și al teatrului, învenina spiritul națiunilor și s'a văzut de asemenea că această înveninare continua mereu. In acest sens, finanțele și afacerile evreești lucrau fără răgaz. Iar în primele zile ale războiului, anumiți englezi cari posedau acțiuni ale industriei de armament declarau fățiș că războiul va trebui să dureze cel puțin trei ani.

Fuehrerul a caracterizat apoi toată infamia jidovimii capitaliste și democratice, declarând că forța ei motrice este Anglia. Era clar că într'o zi va trebui să se năpustească asupra noastră puterea în care acest spirit judaic domnea în chipul cel mai fățiș: Uniunea Sovietică, statul în care toți intelectualii naționali fuseseră măcelăriți și unde nu mai rămăsese decât pleava lipsită de spiritualitate și proletarizată cu forța, dirigută de o enormă organizație de evrei cari sunt comisari și negustori de sclavi. Se impunea întrebarea dacă în acest stat n'ar putea învinge cândva ideea națională. Dar cei ce își puneau această întrebare uitaseră că omul care devenise vremelnic stăpânul acestui stat nu este nimic altceva decât un instrument în mâna acestei jidovimi atotputernice, care diriguește aces enorm imperiu printr'o organizație cu zeci de mii de ramificații.

Sovietele urmau să atace

Fuehreul a descris apoi uriașele pregătiri militare dela răsărit, sutele de aerodromuri în construcție, producția militară sporită în chip fantastic și în sfârșit concentrarea celor peste 170 de divizii. El a amintit rezultatele convențiilor avute la Berlin cu Molotov și a arătat că nu-i mai rămăsese nici o îndoială asupra faptului că Rusia era hotărîtă să atace cel mai târziu în toamnă și poate chiar în timpul verii. El a reamintit lovitura de stat din Serbia, provocată de agenții bolșevici și de emisari englezi și a mai amintit de pactul de asistență ruso-sârb care a urmat îndată după aceea.

In acest moment — a subliniat Fuehrerul — Stalin era convins că această campanie ar fi poate în măsură să ocupe armata germană vreme de un an întreg și că va veni în curând momentul în care Uniunea Sovietică ar putea interveni, nu numai cu arma și material de război, ci și cu toate rezervele sale de oameni.

Astăzi, pentru întâia oară — a continuat Adolf Hitler — pot vorbi pe față despre felul cum am fost noi informați despre acest fapt. In 1939—1940, numeroase așa zise ședințe secrete s'au ținut la Camera Comunelor din Londra. In aceste ședințe secrete, amatorul de whisky care este d. Churchill exprimase speranța și credința că Rusia ar fi pe cale de a se apropia de Anglia și spusese că a fost informat în mod sigur de ambasadorul Cripps că până într'un an sau cel mult un an și jumătate Rusia va intra în acțiune. Aceasta însemna că Anglia trebuie să mai reziste un an sau cel mult un an și jumătate.

Din acest fapt, noi am tras consecințele. Prima consecință a fost asigurarea flancului nostru dela sud-est. Cunoscând tot ceeace s'a petrecut, trebue să-i fim într'adevăr recunoscători lui Mussolini pentru faptul să a înțepat acest abces încă din 1940. Cu ajutorul statelor europene prietene, noi am isbutit să rezolvăm această problemă în câteva săptămâni.

Fuehrerul a subliniat încă odată că ordinul pe care l-a dat, de a începe lupta de apărare contra Uniunii Sovietice, a fost hotărîrea cea mai gravă. El știa că acest ordin implică pentru Germania o luptă foarte grea. Dar el spera că șansele de a câștiga această luptă erau cu atât mai mari, cu cât Germania va acționa mai repede înainte de a începe ceilalți.

Vestul fusese suficient pus în siguranță. Există în tabăra inamicilor Germaniei pretinși mari oameni politici care au declarat recent că Hitler știuse că Germania nu va fi atacată la vest. Acestor genii el le răspunde: Nu vă dați seama cât de mare este prudența mea; m'am pregătit atât de bine la Vest, încât puteți veni oricând. Dacă englezii doresc să deslănțuiască o ofensivă în Norvegia, sau pe coasta noastră germană, sau în Olanda, în Belgia, ori în Franța, le spunem doar atât: veniți și veți dispare mai repede decât veți fi venit.

Aceste coaste — a continuat Fuehrerul — noi le-am pus într'o stare cu totul alta decât aceea în care erau acum un an. S'a lucrat acolo cu un avânt și cu o precizie național-socialistă și este dela sine înțeles că se lucrează și astăzi. Am lăsat pretutindeni forțe suficiente pentru a ne putea simți gata în orice moment.

Siguranță în Balcani

In Balcani, am stabilit deasemenea o stare de siguranță.

Finlanda s'a declarat dispusă să lupte în rândurile noastre.

România luptă alături de noi.

Bulgaria a înțeles bine primejdia și n'a făcut nimic din ceeace ar fi putut să ne prejudicieze. Ungaria a înțeles și ea ceasul istoric și a luat o hotărîre mare.

In aceste condiții, la 22 Iunie conștiința mea mi-a îngăduit să fac față acestei primejdii, profitând de un avantaj doar de câteva zile.

Este vorba de o luptă necesară nu numai Germaniei, ci Europei întregi; de o luptă pe viață și pe moarte.

Pot spune că la răsărit este poate pentru prima oară că Europa întreagă luptă pentru existența sa, cum a luptat odinioară contra hunilor. De astădată, ea luptă contra unui stat mongol al unui al doilea Gengis han. Scopul acestei lupte a fost de a nimici forțele inamice și de a ocupa centrele de înarmare și de alimentație ale adversarului. Ar fi de prisos să vă mai dau asigurări că chestiunile de prestigiu nu joacă aici nici un rol.

Leningradul va cădea la timp

Fuehrerul citează exemplul următor:

In fața Leningradului, m'am aflat în ofensivă exact atâta timp cât a trebuit pentru a încercui orașul. In prezent, suntem în acest sector în defensivă. Inamicul trebue să atace întâi și nu voi jertfi nici un om mai mult decât este strict necesar. Dacă ar exista cineva care să fie în măsură de a elibera Leningradul din încercuire, ași da ordin ca orașul să fie luat cu asalt și am rupe rezistența. Căci acela care, plecând dela frontiera Prusiei Orientale, a înaintat până la 10 km. de Leningrad, ar putea foarte bine să mai străbată și ultimii 10 km. până în centrul orașului. Dar lucrul acesta nu este necesar. Orașul este încercuit. Nimeni nu-l va elibera și el va cădea în mâinile noastre. Dacă cineva ne-ar spune că nu vom găsi decât ruine, îi voi răspunde că orașul Leningrad nu mă interesează câtuși de puțin, ci mă interesează numai distrugerea centrului industrial Leningrad. Dacă rușilor le face plăcere să-și arunce în aer orașele, poate că în felul acesta ne scutesc pe noi de o osteneală. Repet că la noi chestiunile de prestigiu nu joacă nici un rol. Dacă ne-ar întreba cineva de ce nu înaintăm acum, vom răspunde: pentrucă plouă, sau pentrucă ninge, sau pentrucă liniile ferate nu sunt încă gata.

Nu faimoșii strategi britanici vor hotărî cadența înaintării noastre, cum a hotărît cadența retragerii lor; hotărîm noi singuri.

In ce privește ocuparea centrelor **de înarmare și de alimentație ale inamicului, și în acest domeniu noi procedăm în chip sistematic. Câteodată e destul să distrugem o singură uzină, pentru a opri numeroase alte industrii.**

URIAȘELE SUCCESE ALE CAMPANIEI DIN RĂSĂRIT

Voiu rezuma acum succesele obținute până în prezent în această campanie.

Numărul prizonierilor se ridică aproximativ la 3,6 milioane. Dacă vreun englez imbecil vine să-mi spună că acest lucru n'a fost confirmat îi voi răspunde: Când un lucru a fost numărat de militari germani, știu precis că cifra este exactă. Calculând că, pe baza situației din marele război, numărul de 3,6 milioane de prizonieri corespunde unei cifre cel puțin egale de morți; presupunând că în Rusia, cu și la noi, un mort corespunde cu trei sau patru răniți, rezultă o pierdere totală de 8 până la 10 milioane cel puțin, număr în care nu intră cei ușor răniți și cari se pot îndrepta.

Nu există în lume nicio armată care să-și poată reveni dintr'un asemenea dezastru, nici chiar armata rusă. Dacă Stalin pretinde că noi am pierdut patru milioane și jumătate de oameni, iar Rusia a pierdut 350.000 dispăruți, 350.000 morți și un milion de răniți, nu ne rămâne atunci decât să întrebăm: De ce au fugit rușii înapoi 1500 kilometri, dacă n'au avut pierderi. Ceea ce pretinde Kremlinul are un caracter cu adevărat iudaic.

Materialul pe care l-am capturat în aceeași perioadă este nemăsurat. Până în prezent, s'au numărat 15.000 de avioane, peste 22.000 de care blindate, peste 27.000 de tunuri. Industria din lumea întreagă, inclusiv industria noastră germană, n'ar putea decât foarte greu și foarte încet să înlocuiască tot acest material. In orice caz, industria democrațiilor nu-l va înlocui în anii ce vin.

Până în prezent, am ocupat 1.770.000 kilometri pătrați. Este un teritoriu cam de trei ori mai mare decât Franța și de cinci ori mai mare decât Anglia. Pe acest teritoriu se află cam 60—75 la sută din toate industriile și din toate materiile prime pe care le posedă Rusia. Sper că în scurt timp vom putea să punem mâna și pe ceva mai mult.

Dacă cineva ne-ar spune că ne-am înșelat în ceea ce privește timpul, va trebui să-i răspundem: Chiar și în războiul fulger armatele trebue să meargă. Distanțele străbătute pe jos de infanteriștii noștri sunt formidabile și n'au pereche în istorie. Este sigur că a merge dela Ostanda la Dunkerque sau a te retrage dela Dunkerque la Ostanda este mai ușor decât a merge dela frontiera germană până la Rostov sau până în Crimeea.

Eu n'am întrebuințat niciodată expresia „războiului fulger", căci această expresie este stupidă. Dacă vrea însă cineva să o întrebuințeze într'o campanie, atunci ea nu poate găsi nicio întrebuințare mai potrivită decât în campania aceasta, în care un inamic stăpânitor al unui imens imperiu a fost sdrobit într'un timp atât de scurt.

GERMANIA CONTINUĂ SĂ SE INARMEZE

In spatele frontului nostru mai avem un al doilea front, care este patria germană. Iar în dosul patriei germane mai avem un al treilea front, care este Europa. Și dacă cineva îmi va spune că democrațiile încep să se dezarmeze, îi voi răspunde că noi continuăm să ne înarmăm. Am concentrat înarmările asupra câtorva domenii speciale. Și dacă domnii aceștia încep să vorbească iar de cifre, ei bine eu nu spun cifre. Dar spun altceva: spun că ei se vor minuna de cantitățile de material la care vom ajunge noi într'o bună zi.

Se mai spune: dar iată America, cu cei 125 milioane de oameni ai ei. Răspund: teritoriul care lucrează actualmente direct pentru Germania posedă mai mult de 250 milioane de oameni, iar teritoriul care luptă are în prezent peste 350 de milioane de oameni. Să nu se îndoiască nimeni de faptul că vom isbuti să ne folosim de toate mijloacele posibile în această luptă.

Fuehrerul a declarat că nenorocirea inamicilor Germaniei este că n'au înțeles faptul că națiunea germană de astăzi nu mai este cea din vremea marelui război. Inamicii pretind că ar putea să isbucnească o revoltă. Nu este exclus ca vreun imbecil, după ce a ascultat radio Londra, să se revolte. Dar această revoltă va fi scurtă, căci noi știm să lichidăm repede astfel de revolte; în această privință să nu-și facă nimeni iluzii.

Indivizii revoltați de această speță nu mai sunt tratați cu mănuși de o Germania burgheză, ci sunt apucați de guler de Germania național-socialistă, care are pumnii tari.

Mai sunt însă oameni cari nutresc speranța stupidă că ar putea izbucni o revoluție în Germania. Dar cei cari ar putea organiza la noi o revoluție ne-au părăsit de mult și se găsesc acum în Anglia, în America sau în Canada.

Fuehrerul a subliniat apoi cu energie importanța partidului național-socialist în ce privește voința nezdruncinată de rezistență a națiunii germane. Este posibil orice — a declaart el — afară de o capitulare a Germaniei. Dacă adversarii noștri afirmă că lupta va dura până în 1942, ei bine, dureze cât va voi. Ultimul batalion pe acest câmp de bătălie va fi un batalion german.

Fuehrerul a mai declarat: că fiecare soldat german are putința de a compara cu ochii săi „raiul muncitorilor și al țăranilor" cu desvoltarea germană din ultimii ani. El a declarat: Dacă noi, luptând contra bolșevismului, am înlăturat din Europa primejdiile ce veneau dela răsărit și am mobilizat rodnicia imensă a regiunilor orientale, facem prin aceasta Europei un serviciu foarte prețios. Iată o țintă care depășește cu mult limitele partidului nostru și chiar frontierele Germaniei. Consecințele acestui serviciu sunt și ele formidabile. In legătură cu acest fapt Fuehrerul a vorbit despre comunitatea de destin a națiunilor europene și a declarat că consideră totul dela un nivel ridicat. Fac — a spus el — o deosebire între francezi și jidanii lor, între belgieni și jidanii lor, între olandezi și jidanii lor.

Știu că în aceste țări sunt nenumărate victime ale acestei nebunești construcții europene, care opune neîncetat Europei partea cea mai bogată a acestui continent, fără ca măcar oamenii din acea parte a continentului să trăiască o viață omenească. Soldații germani au putut să se convingă despre aceasta luptând într'o țară care are un pământ roditor și în care munca dă un randament mult mai mare decât la noi, dar unde oamenii trăesc în mizeria cea mai absolută, neputându-și permite să aibă măcar o fiertură a lor și trăind în barăci îngrozitoare, pline de păduchi. Așa zisul paradis sovietic se compune în realitate din sclavia cea mai mizerabilă care a existat vreodată în lume: milioane de oameni trăesc în bizerie, într'o neîntreruptă teamă de moarte și sunt pe jumătate morți de foame. Dar deasupra lor domnește un regim de comisari, dintre cari 90 la sută sunt de origină iudaică și care conduc întreg acest sistem de sclavie. Pentru Europa va fi o adevărată eliberare când această primejdie va dispărea și când rodnicia acestui pământ va folosi Europei întregi.

Amenințările și falșificările americane

Fuehrerul s'a ocupat apoi de cei cari voesc să-l intimideze. El a vorbit în primul rând de amenințările americane. In legătură cu aceste amenințări, el a repetat declarația pe care a făcut-o acum un an. Orice vapor care va transporta material de războiu, adică material destinat să omoare oameni, va fi torpilat. Dacă președintele Statelor Unite, care a fost și el răspunzător de declarația de război a Poloniei și care a împins Franța să intre în război, crede acum că poate intimida Germania printr'un ordin dat vaselor sale de a deschide focul. Fuehrerul îi răspunde: Domnul președinte Roosevelt a dat vaselor sale de războiu ordinul de deschide focul contra oricărui vas german pe care îl va întâlni; eu am dat ordin vaselor germane să nu deschidă focul când vor întâlni vase americane, dar să se apere în momentul când vreun vas german ar fi atacat. Dacă un vas american deschidde focul din ordinul președintelui său, el va face acest lucru pe riscul său.

Fuehrerul a respins apoi cu energie falsificările fabricate de președintele Roosvelt care s'a folosit de o hartă misterioasă pentru a dovedi pretinse intenții ale Germaniei în America de Sud. Fuehrerul a declarat că aceasta este o falsificare din cele mai stupide. Pretenția că Germania ar avea intenția de a suprima toate religiile este prea idioată pentru ca să se mai ocupe cineva cu seriozitate de asemenea prostii copilărești. Fuehrerul nu se interesează de diferitele religii care există în lume și nici de felul în care națiunile lumii tratează aceste religii. In Germania, fiecare poate să-și mântuiască sufletul cum crede mai bine.

Fuehrerul a observat că există o mare diferență între Germania și Statele Unite. In Germania, confesiunile primesc nouă milioane de mărci pe an din partea statului, pe când în Statele Unite ele nu primesc niciun ban. In Germania niciodată un preot nu a fost persecutat pentru credințele sale religioase, ci numai atunci când s'a amestecat în politica statului părăsind terenul dogmelor religioase.

Dar numărul preoților cari au procedat astfel este foarte mic; cei mai mulți au adoptat o atitudine pozitivă față de stat.

Imensa misiune a Germaniei

Ne-am propus o misiune imensă. Avem în fața noastră sarcina noastră, ținta noastră care interesează întregul continent. Evident că în primul rând urmărim partea care ne interesează direct pe noi, dar după acea vine partea privitoare la toți acei cari cunosc aceleaș nevoi pe care le cunoaștem și noi.

Sunt convins că acest continent al nostru nu va cobori în rangul al doilea, ci își va păstra totdeauna primul său rang.

Dacă d. Willkie a declarat că nu există decât două posibilități: sau să devină Berlinul sau să devină Washingtonul capitala lumii, eu îi răspund: Berlinul nu vrea câtuși de puțin să devină capitala lumii, iar Washingtonul nu va deveni niciodată.

Noțiunilor aurului și capitalismului, noi le opunem omul și munca lui. Acest principiu îl extindem la toți cei cari sunt astăzi aliații noștri și în primul rând la statul care, mai mult chiar decât noi, cunoaște aceste nevoi. Acest stat este Italia. Știu că Ducele privește aceste lucruri la fel cu noi: țara sa este săracă, supra populată, mereu devantajată, neștiind de unde să-și procure pâinea zilnică. Ne-am legat prin jurăminte solemne și nicio putere din lume nu va putea rupe alianța noastră. Sunt două revoluții care, în momente deosebite, sub forme deosebite, dar cu țeluri identice, s'au deslănțuit. Acele țeluri ele le vor atinge în comun.

Acum s'au alăturat la noi numeroase state europene. Putem spune că aproape tot sud-estul Europei este acum de partea noastră și că părți mari din restul Europei s'au aliniat în frontul nostru, dacă nu oficial cel puțin ideal.

La sfârșitul acestui an putem spune că frontul european a trecut peste cea mai mare primejdie. Nu încape nici o îndoială că soarta Europei va fi hotărîtă acum pentru 1000 de ani.

Fuehrerul și-a încheiat discursul comemorând pe morții națiunii germane și în primul rând pe soldații căzuți în războiul mondial.

Discursul a fost primit de asistență cu un entuziasm extraordinar.

D. MAREȘAL ANTONESCU A INAUGURAT EXPOZIȚIA „HRANA ȘI ECHIPAMENTUL SOLDATULUI ROMÂN IN RĂZBOIUL IMPOTRIVA BOLȘEVISMULUI"

Eri dimineață, la orele 12 și un sfert, în cadrul unei solemnități, domnul Mareșal Ion Antonescu, Conducătorul Statului, a inaugurat expoziția „Hrana și echipamentul soldatului român în războiul impotriva bolșevismului" din palatul Fundațiilor Culturale Regale (Piața Senatului), organizată de Ministerul Apărării Naționale.

Domnul Mareșal Ion Antonescu, însoțit de Doamna Mareșal Antonescu, au ost întâmpinați la sosire de d-nii: general Pantazi, ministru subsecretar de stat al Apărării Naționale, general Gheorghe, general Constantin C. secretar general al Administrației Armatei, general Niculescu, comandant militar al Capitalei, general Gheorghe Radu, prefectul Poliției Capitalei, int. col. Popovici, int. col. Sireteanu, int. lt. col. I. M. Voinescu, comisarul general al expoziției, int. lt. col. Cărbunescu, int. cpt. Romanescu, cpt. Vasiliu, cpt. rez. Octav Peterneli șeful Serviciului Construcții, adm. sblt. Reindl Otto, etc.

Expoziția, menită să arate cum au fost echipați și hrăniți soldații noștri pe front, în războiul contra Sovietelor, a fost vizitată cu amănuntul de Domnul Mareșal Ion Antonescu care s'a interesat îndeaproape de activitatea serviciului intendenței armatei în acest domeniu.

D-sa s'a oprit mai îndelung asupra standului echipamentului unde d. int. col. I. M. Voinescu, comisarul general al expoziției și directorul central al Administrației publice autonome al atelierului central de confecții al armatei, a dat explicațiile necesare.

Domnul Mareșal Ion Antonescu a vizitat, deasemeni, atelierul de confecțiuni în funcțiune, cu piese comparative 1916-1941, unde s'a întreținut cu lucrătorii pe care i-a propus pentru decorare.

Această expoziție cuprinde următoarele standuri: Diviziunea produselor naturale ale solului: zarzavaturile, fructele și produsele lor, care sunt prezentate de Comandamentele Teritoriale; Diviziunea II: fabricile militare de produse alimentare și afilialele acestora; Diviziunea III: fabricile militare de confecțiuni și afiliaiele acestora.

Domnul Mareșal Ion Antonescu a vizitat apoi bucătăria de campanie precum și o secție a unei brutării de campanie, unde a gustat din hrana pregătită pentru trupă, după procedee noui. Astfel s'a servit supă de tablete de cartofi uscați, ghiveci de zarzavat uscat cu carne, supă de mazăre cu carne uscată și altele, alimente obținute prin uscarea zarzavaturilor din grădinile de zarzavat ale unităților.

La plecare, Domnul Mareșal Ion Antonescu a semnat în Cartea de Aur.

Solemnitatea a luat sfârșit la ora 1,30, când Domnul Mareșal Ion Antonescu s'a îndreptat pe jos către expoziția de trofee capturate de soldații români dela bolșevici și expuse în piața Națiunii.

Pe tot cursul drumului, cetățenii aflați întâmplător la acea oră pe stradă au întâmpinat pe Domnul Mareșal Ion Antonescu cu nesfârșite și însuflețite urale.

VIAȚA BASARABIEI

Preoții și funcționarii bisericești obligați să-și descarce gestiunile bănești avute sub ocupația sovietică

Consiliul Eparhial din Chișinău a dispus ca toți preoții și funcționarii bisericești, rămași în Basarabia sub ocupație sovietică și cari au avut de executat orice fel de gestiuni bănești, să facă de urgență o dare de seamă pentru descărcarea lor de gestiunile respective.

Cei în cauză, sunt obligați să producă piese justificative legale asupra felului cum au mânuit banii, arătând amănunțit destinația și felul cheltuielilor, etc., știind că dacă nu se vor conforma acestei dispozițiuni, vor fi destituiți cu pierderea definitivă a dreptului de reintegrare în serviciu.

Surpările de terenuri în județul Lăpușna continuă

Am arătat în numărul nostru de eri, Duminică, 9 Noembrie, că în comuna Nisporeni, Sliștea-Veche, Vărzărești, etc., s'au produs mari surpări de terenuri.

Venim astăzi cu amănunte asupra acestui fapt care nu trebue de altfel să alarmeze pe nimeni căci nu prezintă nici o gravitate, iar sinistraților, grație măsurilor luate de autoritățile statului, li se vor întoarce toate stricăciunile suferite.

După cum am anunțat, cei mai greu loviți sunt locuitorii din comuna Nisporeni. Aici au fost dărâmate 47 case. Fabrica de cărămizi din această localitate, s'a prăbușit complect. Alunecarea pământului continuă încă și se face pe nesimțite. Indeosebi partea de miază-zi și de apus a comunei este mai amenințată. Locuitorii rămași fără adăpost, au fost găzduiți pe la ceilalți săteni. Nu există victime omenești și nici animale omorâte.

Din pricina desfundării isvoarelor apele amenință să inunde șoseaua județeană. Este amenințată deasemenea și mănăstirea Vărzărești.

S'a stabilit că alunecările acestea se datoresc ploilor cari au curs din belșug toamna aceasta.

Autoritățile județene în frunte cu d. col. St. Georgescu, prefectul județului Lăpușna, sunt viu preocupate de această problemă, luând măsuri grabnice pentru despăgubirea celor năpăstuiți.

Iată numele sătenilor din Nisporeni, ale căror locuințe au fost dărâmate: Andrei Gh. Lozan, Simeon Fărâmă, Vasile Guldea, Ion Robu, Gh. Lozan, Vasile Fărâmă, Simeon Gusanu, Artenie Guldea, Dumitru Andronic, Pavel Crudu, Vasile Crudu, Ion Crudu, Iacob Anton, Ion Tulbure, Const. Robu, Gh. Butnaru, Ioana Gr. Robu, Alex. Guldea, Pantelimon Chirvase, Stefan Marin, Ion Al. Robu, Ion Cochină, Pavel Lazăr, Serghie Ciortan, Ion Popa, Iacob Cioorschi, Ion P. Robu, Teodor Celcovschi, Andronic Adam, Gheorghe Ciortan, Teodor Cerdiuc, Gavril Proca, Ilie Coca, Chirică Vrânceanu, Mihai Popa, Alexandru Popa, Alexe Gabură, Ion Gabură, Andronic Ulinici, Victor Sârbu, Vasile Tulbure, Maxim Tulbure, Eufimia Lozan, Stefan Lozan, Sofia Zubcu, Maria Tulbure, Grigore Praf, Andronic Păun, Elisaveta Ardenie și Teodosia Ardenie.

STUDENȚII BASARABENI SE ADRESEAZĂ MAREȘALULUI

Studenții Facultății de teologie au trimis Domnului Mareșal Antonescu următoarea scrisoare:

DOMNULE MAREȘAL,

Studenții Facultății de Agronomie din Chișinău sbuciumați de urgia uraganului bolșevic, cu inimile frânte de acel popor fără Dumnezeu și Lege, — acuma reînviați, cu frunțile sus și cu sufletele deschise vin la Domnia-Voastră, Părintele nostru, plini de speranță și cu toată încrederea că ne Veți asculta rugămintea și ne Veți ajuta.

Suntem tineri, cu brațe tari, arzători să depunem și noi munca pentru scumpa noastră țară, spre care am revenit pentru vecie și care ne-a adus din nou soare mult și năzuințe spre un viitor fericit.

Vrem să fim recunoscători glie noastre strămoșești, vrem să-i lucrăm pământul ei binecuvântat și atât de roditor.

De aceea ne îndreptăm spre Domnia Voastră și Vă rugăm să ne ajutați să ne reînființăm Facultatea noastră Agricolă ca să putem începe din nou cu toate dragostea și sârguința învățătura în acest așezământ de înaltă cultură românească.

Suntem studenți ai anului II, III, IV, V sau având puțin până la licență. Ne găsim actualmente într'un adevărat impas: mulți din noi sunt ruinați sau și-au pierdut părinții și rudele în adâncurile Siberiei sau cine știe unde.

Lipsiți de orice mijloace materiale nu ne putem încadra în celelalte Facultăți. Suntem amenințați să pierdem iarăși un an fără nici un rost, în loc să-l folosim cu spor.

Deși a apărut Decretul Lege pentru reînființarea Facultății urmând ca data să fie fixată de Ministerul Culturii Naționale, dar până'n prezent data nu a fost fixată, iar la Facultate lucrându-se măsuri numai de administrarea bunurilor.

Vă rugăm să binevoiți interveni pe lângă Ministerul Culturii Naționale spre a fixa data reînceperii cursurilor la Chișinău.

Bogățiile acestei Facultăți (ferme, rente, imobile) ar da posibilitatea materială ca să funcționeze, iar noi am progresa în domeniul practic al agriculturii.

Localul Facultății precum și combustibilul de care dispune pentru anul întreg, o parte din materialul didactic și mobila rămasă, ar permite reînceperea cursurilor.

Noi studenții cot la cot, cu o sforțare unanimă, ne luăm obligația să lucrăm la reclădirea Facultății noastre, cu care ne mândrim și la care ținem atât de mult.

Cu lacrimi în ochi, cu inima svâcnindă ce presimte bucuria fericirii de a fi din nou student, fierbinte din tot sufletul Vă rugăm să ne dați concursul Domniei-Voastre pentru ca să ne putem continua studiile la Facultatea de Agronomie din Chișinău.

Studenții Facultății de Agronomie din Chișinău.

Delegații: Th. Arsenescu, Zgura Eugenia, Turcanu Valentina, Colțea Nina, Boris Leiter, Dodi Alexandru, Roșca Olga, Trosteanco Larisa, Ciumac Th., Papazoglu Sp.

Interzicerea colportării literaturii religioase în tot cuprinsul Basarabiei

Ministrul Afacerilor Interne fiind sesizat prin organele Siguranței Statului că Basarabia, mai ales satele, sunt invadate cu tot felul de cărți cu conținut contrar bisericei dominante prin mijlocul unor agenți ai influențelor străine, a dat ordin ca să fie interzis cu desăvârșire accesul acestor negustori prin satele basarabene.

Aceștia vor fi opriți la intrarea în sate, vor fi perchiziționați, iar, literatura incriminată, va fi confiscată. In cazul când această literatură se va dovedi a fi și subversivă, colportorii ei vor fi arestați și deferiți Curților Marțiale.

SERBAREA ASOCIAȚIEI CREȘTINE A TINERILOR

Cu prilejul sărbătorii naționale dela 8 Noembrie — Ziua Majestății Sale Regelui Mihai I și ziua în care armatele Mareșalului Desrobitor și-au făcut intrarea triumfală în Cetatea lui Bucur, Asociația A. C. T. din Capitala Basarabiei a organizat o frumoasă serbare, ce s'a desfășurat în localul Jokey Clubului basarabean.

Această manifestație național românească a fost onorată cu prezența d-lui general C. Voiculescu, împuternicitul Mareșalului Antonescu pentru administrația Basarabiei.

Dintre numeroasa asistență am remarcat: d. col. Hanciu, secretarul general al guvernământului Basarabiei, d. col. Anial Dobjanschi, primarul municipiului Chișinău, d. col. Georgescu Stefan, prefectul jud. Lăpușna, Protoiereu Nicolae Gosu, protopopul municipiului, Pr. Pavel Groza, Prof. Titus Hotnog, directorul directoratului Culturii Naționale și al Cultelor din Basarabia, Prof. Ebervain, directorul liceului Comercial de băieți, dr. Pascali, directorul directoratului Sanitar al Basarabiei, numeroși ofițeri profesori, elevi și publicul venit tocmai de pe la periferiile orașului.

Serbarea a fost deschisă prin intonarea „Imnului Regal", făcută de corul Asociației condus de d. Mihail Stegaru.

După aceasta, a urmat conferința rostită de PPr. Vasile Țepordei, care a tratat despre: „Eroismul ca bază a monarhiei române".

Elevii liceului comercial, împreună cu elevele liceului industrial, au executat dansuri și cântece naționale cu o însuflețire demnă de a fi relevată. Elevul Trohin, dela liceul Comercial, a recitat cu o artă desăvârșită poezia „Cruciada" de Mircea Dem. Rădulescu.

Festivalul a fost încheiat prin cântece naționale, cântate cu toată măestria de corul Asociației.

Vrednic de ermarcat etse faptul că astfel de serbări naționale sunt cerute de însuși publicul localnic, organizarea lor cât mai deasă având deci menirea să contribuie la ridicarea spiritualității românești în Moldova dintre Prut și Nistru.

CUM S'A DESFĂȘURAT PLEBISCITUL IN CHIȘINĂUL DESROBIT

Duminică, 9 Noembrie, la orele 8 dimineața, pe tot cuprinsul municipiului nostru a început votarea plebiscitară a chișinăuenilor desrobiți.

La toate secțiunile de votare, s'au putut vedea coloane întregi de cetățeni cari mergeau să-și spună cuvântul de aprobare față de uriașa operă de mântuire națională, realizată de cel mai autentic exponent al vredniciei românești, Mareșalul Desrobitor și Erou, Ion Antonescu.

Votarea a decurs într'o impresionantă ordine și într'un cadru de înaltă simțire patriotică, fapt care a mărturisit și de data aceasta că populația Basarabiei este viu atașată de Mareșalul Eliberator.

In județul Lăpușna au funcționat 127 secțiuni plebiscitare. După rezultatele de până acum, au votat aproximativ 22.000 cetățeni.

Rezultatul general din orașul Chișinău și din celelalte localități din Basarabia, le vom publica în numărul nostru viitor.

Se poate preciza însă cu anticipație că în Moldova dintre Prut și Nistru, voturile au fost exprimate sută la sută pentru opera Desrobitorului ei, Mareșalul Ion Antonescu.

Comerț clandestin pe piața Chișinăului

In timp ce pe piața locală, nu se găsesc saci de vânzare și chiar dacă sunt în unele prăvălii, prețul lor se ridică până la 400-500 lei bucata, la instituțiunile publice și în special la școlile cu internat se prezintă în mod regulat diverși negustori cari dispun de cantități enorme de saci, oferindu-i spre vânzare cu prețul derizoriu de câte 150 lei bucata.

Un fapt similar s'a întâmplat zilele acestea la Seminarul Teologic din Chișinău. Ceeace dovedește că există depozite clandestine de saci în orașul nostru, ele neiind încă descoperite de autorități.

Pe de altă parte, intervine problema aprovizionării consumatorilor cu carne. Abatorul comunal taie în fiecare Sâmbătă câte 20 porci. Pe piață este trimisă doar carnea a patru porci ceeace este departe de a îndestula cerințele tuturor consumatorilor.

Ce se întâmplă? Rezultă că numai 20 la sută din cantitatea de carne este pusă pe piață, iar restul de 80 la sută este acaparat de fabricile de mezeluri ce se vând aici cu prețuri scandaloase.

Dealtfel, autoritățile au descoperit un număr de două fabrici clandestine cari prefăceau carnea în mezeluri puse în vânzare cu prețuri de speculă rușinoasă și revoltătoare.

In consecință, conducerea primăriei municipiului nostru a luat cele mai drastice măsuri pentru stârpirea acestei stări de lucruri care lovește necruțătoare și în problema aprovizionării normale dar și în punga consumatorului.

Profesori basarabeni pentru instruirea învățătorilor din Transnistria

La ordinul Ministerului Culturii Naționale, Directoratul de resort din Basarabia a propus un număr de 4 profesori secundari cari vor lua parte la cursurile organizate de centrul de instruire a învățătorilor destinați școalelor primare din Transnistria.

Acest centru va funcționa la Tighina.

Numele profesorilor propuși încă nu se cunoaște. De altfel propunerea în sine nu este încă definitivă, întru cât 2 dintre acești profesori nu s'au întors până acum de pe front.

ȘTIRI DIN TIGHINA

Reorganizarea Asociației Invățătorilor

Asociația învățătorilor din județul Tighina a fost socotită până anul trecut — și pe drept cuvânt — ca una din cele mai bune organizații profesionale învățătorești din întreaga țară, ținându-se bineînțeles, seamă de realizările ei: cămin propriu în orașul Tighina, înzestrat cu dormitoare pentru învățătorii dela sate veniți cu diferite interese la oraș, bibliotecă — singura și cea mai mare bibliotecă românească din acest oraș, cu sală de lectură, revistă didactică și culturală, bancă populară, cooperativă de librărie, casă, casă de ajutor reciproc, etc.

Astăzi, după pârjolul lăsat de către hoardele bolșevice, nu s'a mai putu salva decât doar localul. Biblioteca, cu cele peste trei mii volume de literatură aleasă și pedagogie, a fost arsă, iar mobilierul transportat peste Nistru, jefuit sau distrus.

Noul comitet de conducere — aprobat de către Asociația Generală a învățătorilor din România — și format din d-nii: Ion On. Cociu ca președinte, Nicolae Săvescu, vicepreședinte, Vasile Bertea, secretar, Ioan Dimitriu, casier, Andrei Niculescu, Th. Miron, d-na Nina Bogdanovici, Ion Frunză-Tănătari, Mihail Margine-Cimișlia, Ion Hudreș-Cărbuna, Gheorghe Georgescu-Căușani, Grigore Epure-Grigoreni, Ion Cărăuș-Româneșți, Grigore Nagacevschi-Telița și Constantin Florian-Chițcani, ca membri și cenzori, pornind la reorganizarea Asociației, a lansat către învățătorii tighineni un inimos apel din care reținem: **„Dumnezeu, înțelepciunea Maiestății Sale Regelui Mihai I și a d-lui Mareșal Ion Antonescu — Conducătorul Statului, precum și vitejia Armatei noastre, ne-au ajutat să ne reîntoarcem la vetrele copilăriei, pentru unii, ale tinereței și apostolatului pentru alții, deopotrivă însă de dragi și de scumpe tuturor.**

Ce am lăsat — după mai bine de două decenii de stăruitoare muncă românească — știm cu toții: sate înfloritoare și lume mulțumită și dornică de viață. Ce am găsit — numai după un an de stăpânire a hoardelor bolșevice cu apucături de fiare, — am văzut: ruine, sărăcie și o lume îndobitocită de mizerie și teroare.

Datoria noastră a învățătorilor este de a reclădi totul în spirit curat românesc.

Pentru aceasta, însă, avem neapărată nevoie de încredere în forțele noastre inamice și de solidaritate de fier.

Această solidaritate a noastră a învățătorilor depe meleagurile Tighinei ne-o pot da: Asociația, Cooperativa, Banca și Casa de ajutor reciproc.

Le-am avut în trecut, înfloritoare și solide, le vom face din nou și mai înfloritoare și mai solide.

Cele dintâiu două — Asociația și Cooperativa — au și fost reînființate și în curând vor fi reînființate și celelalte două, căci toate sunt ale noastre și toate ne sunt absolut necesare.

Comitetul de organizare și conducere al Asociației chiamă în jurul steagului pe toți învățătorii Tighinei și convingerea lui este că nimeni nu va rămânea în afară de rândurile organizației noastre profesionale".

Numirea inspectorilor școlari

Este un fapt cunoscut că în provinciile desrobite: Basarabia, Bucovina și Transnistria, plasa formează o unitate principală administrativă și școlară.

Ministerul Culturei Naționale, ținând seamă de acest fapt, a numit ca inspectori școlari în cele cinci plăși ale județului Tighina pe d-nii: Gheorghe Tunșanu la plasa centrală Tighina, Alexandru Ciacă la plasa Comrat, Ion Moinea la plasa Căușani, Mihail Margine la plasa Cimișlia și Ion Hudreș la plasa Taraclia.

Lucrări pentru „Darul ostașului"

Pentru a se putea ajuta ostașii ce luptă împotriva bolșevismului cu diferite obiecte călduroase, ca: mănuși, ciorapi, flanele, mânecuțe, etc. s'a format un comitet compus din d-nii: maior Fălcoianu-primarul orașului, căpitan Constantinescu, șeful poliției, dr. V. Șerbănescu — medic primar și d-na Ștefănescu, președinta „Crucei Roșii", care va procura materialul necesar confecționării lucrărilor și va coordona munca.

S'au oferit să execute diferite obiecte următoarele școli: gimnaziul industrial de fete de sub direcția d-nei Marta Ionescu, gimnaziul teoretic de fete de sub direcția d-rei Ecat. Caitas și școala primară Nr. 1 fete de sub direcția d-nei Nina Bogdanovici.

Lipsa de alimente și lemne

Pe piață a început să se simptă lipsa de alimente, iar cele existente se vând cu prețuri cari depășesc cu mult pe cele prevăzute în ordonanțele Primăriei.

Față de această situație, autoritățile competente au luat măsuri pentru aprovizionarea populației cu cele necesare, acum, în rag de iarnă.

Domnii abonați sunt rugați să arate pe cuponul mandatului pentru ce anume se trimet banii precum și data începerii abonamentului.

TOATE CASELE DE RUGĂCIUNI ALE BAPTIȘTILOR DIN BASARABIA AU FOST INCHISE

Ministrul Afacerilor Interne a trimis prefecturilor din Basarabia, un ordin prin care le pune în vedere să procedeze imediat la închiderea tuturor caselor de rugăciuni ale baptiștilor din provincia noastră.

Până în prezent au fost închise 14 case baptiste, printre cari cea din Chișinău, Buga, Tălăești, Trușeni, etc.

Măsura a fost dictată de faptul că baptiștii au conlucrat cu regimul sovietic în timpul ocupației de anul trecut, desfășurând o vastă activitate de denigrare a neamului românesc.

CALENDARUL ARHIEPISCOPIEI CHIȘINĂULUI PE ANUL 1942

I. P. S. Efrem, Arhiepiscop Locot. al Basarabiei, a luat frumoasa inițiativă de a edita și anul acesta un calendar al arhiepiscopiei Chișinăului pe anul 1942, pentru trebuințele populației basarabene și a acelei de peste Nistru. Calendarul a și apărut, fiind editat în tipografia cărților bisericești dela București, lucrările de tipărire fiind supraveghiate de însuși P. S. Efrem. Calendarul are imprimat chipul M. S. Regelui Mihai I și al Mareșalului Ion Antonescu, ctitor de țară nouă. Inscripția depe Icoana Maicii Domnului este scrisă atât în limba română cât și în limba slavonă, anume pentru a putea servi și pentru credincioșii din Transnistria.

MICA PUBLICITATE

TELEGRAMA OMAGIALĂ A D-LUI MAREŞAL VON RUNDSTEDT
TRIMISĂ D-LUI MAREŞAL ANTONESCU

Cu prilejul marei parade a reîntoarcerii trupelor victorioase de pe front, Feldmareșalul von Rundstedt a trimis d-lui Mareșal Antonescu următoarea telegramă:

DOMNULUI MAREȘAL ANTONESCU, CONDUCATORUL STATULUI ROMÂN
BUCUREȘTI

Deoarece situația de pe front mă pune în imposibilitate de a lua parte personal la parada eliberării din București, rog pe Excelența Voastră, să binevoiască a primi pe această cale felicitările mele.

Ziua parăzii eliberării este ziua Conducătorului Statului, Mareșal Antonescu.

Excelența Voastră poate să privească astăzi cu adâncă mulțumire înapoi la rezultatul pe care poporul român și în special armata română l'a desăvârșit sub conducerea Domniei Voastre, energică și conștientă de scopul urmărit.

Excelența Voastră poate să-și reamintească în acelaș timp cu mândrie de acele unități din armata română, cari legate și astăzi cu armata germană, printr'o credincioasă frăție de arme, luptă pentru victoria finală și tocmai în zilele acestea au luat o parte glorioasă la cucerirea Crimeei.

Eu și toate trupele subordonate mie și în special acelea care au luptat împreună cu viteji soldați români ne aducem aminte cu venerație de jertfa pe care a făcut-o armata română.

Ea nu a fost făcută în zadar.

In ziua parăzii de eliberare, gândurile mele se îndreaptă împreună cu ale Dvs., ale tuturor, la viitorul poporului român, ale cărui temelii au fost cucerite pe câmpurile de luptă ucrainiene.

In acest gând salut pe Excelența Voastră cu urări sincere pentru un viitor plin de succes.

V. RUNDSTEDT
General feldmareschall

Răspunsul d-lui Mareșal Antonescu

D. Mareșal Antonescu a răspuns prin următoarea telegramă:

EXCELENȚEI SALE FELDMARESCHALL VON RUNDSTEDT

Profund mișcat, vă mulțumesc din inimă Excelență, pentru caldele cuvinte și înălțătoarele sentimente, cu care ați ținut să cinstiți sărbătorirea, pe care nația a făcut-o soldaților noștri, la întoarcerea lor din luptă.

Frăția de arme între ei și neîntrecuții soldați ai Excelenței Voastre și jertfa comună au întărit și frăția dintre popoarele noastre.

V'o garantează Mareșalul Antonescu.

Primiți, vă rog Excelență, odată cu cordialele mele sentimente camaraderești și admirația mea de ostaș.

ANTONESCU
Mareșal al României
și Conducătorul Statului

SEMNIFICAȚIA NAȚIONALĂ
A PLEBISCITULUI DELA 9 NOEMBRIE 1941

Eri, Duminică d-nii prof. Dr. Vintilă Ciocâlteu, decanul facultății de medicină din București și Dimitrie Grozdea, decanul baroului de Ilfov au vorbit la posturile noastre de radio despre însemnătatea națională și istorică a plebiscitului.

Cuvântul d-lui prof. dr. Vintilă Ciocâlteu, decanul Facultății de Medicină din București

Astăzi Duminecă 9 Noembrie, întreaga țară este chemată ca prin votul ei să-și exprime încrederea în guvernarea Mareșalului Ion Antonescu, Conducătorul Statului Român și Președintele Consiliului de Miniștri.

Votul acesta are loc la foarte scurtă vreme după căderea Odesei, ultima redută de rezistență a bolșevismului în Transnistria.

Ureș cumplit de moarte a fost acolo!

Ca în basme s'au luptat Românii, spălând cu sângele eroilor căzuți rușinea și desnădejdea din anul trecut. Patria s'a ridicat din nou din prăpastie cea fără de fund spre culmi de lumină.

Prin vitejia soldaților noștri puternici, tăcuți și hotărîți, hotarele țării s'au mutat iarăși dela Prut la Nistru peste Basarabia și dincolo. Urmele dureroase ale palmelor pe care le-am primit pe amândoi obrajii s'au șters. Armatele victorioase se întorc frenetic aclamate, sărbătorite și încununate de lauri. Comandantul lor de căpetenie le întâmpină și, în prezența lor, cheamă poporul român la vot de încredere și de îmbărbătare.

„Dumnezeu ne-a învrednicit să învingem toate poverile și să așezăm din nou Neamul pe drumul onoarei și al dreptului" spune Mareșalul Ion Antonescu în proclamația sa dela 5 Noembrie, accentuând că „jertfa armatei și a țării ca și desrobirea dela Răsărit nu este decât o chemare spre mari îndepliniri și noui destine".

Nu este deci vorba numai de „scrutarea trecutului", dar și de o aprigă hotărîre de „despicare a viitorului".

In confruntarea pe care o dorește cu Nația, Mareșalul Ion Antonescu, se desbară de vremelnica lui haină terestră, se identifică cu rolul de: funcție esențială în Stat, pe care de fapt îl are și depunându-și întreaga lui ființă spirituală în serviciul Patriei, la răscruce de Istorie, între trecut și viitor, cere poporului român să-i acorde tot sprijinul pentru ceeace simte că mai are încă de înfăptuit.

Răspunsul pe care Românii îl vor da la chemarea Conducătorului Statului va fi în fond expresia disciplinei în care ei înțeleg să se încadreze pentru realizarea integrală a idealului lor național.

Va fi oare cineva absent la această chemare?

In aceste clipe grele de doliu, de dureri și de speranțe, de renunțări și de înfăptuiri, de dărâmări a vechilor sisteme și de mărețe ctitorii viitoare se va găsi oare cineva care să răspundă NU?

Va fi cineva care să răspundă fără șovăială NU, nu cred în înalta menire a Nației mele, după cum nu cred nici în Războiul Sfânt pe care l-am câștigat și care ne-a adus Gloria și Onoarea prin sacrificiile unora dintre cei mai buni, mai viteji și mai scumpi fii ai Patriei?

Eu nu văd pe nimeni îndrăznind să articuleze aceste vorbe nefaste.

Toată suflarea românească crede neclintită în ceasul care bate și în inexorabila necesitate de unire a tuturor Românilor într'un singur și puternic bloc de granit, astăzi când Istoria plămădește soarta tuturor semințiilor pământului.

Nimeni nu va rămâne surd, orb și mut la chemarea vremii care se desfășoară. Fiecare Român, dela cel din urmă până la cel dintâi, într'un măreț avânt se va ridica deasupra durerilor și patimilor lui pământești, spre a contribui prin votul lui la posibilitatea de realizare deplină a drepturilor Neamului, pe care Mareșalul înțelege să nu le trădeze.

Votul de astăzi este un examen pe care Nația îl dă în fața ei însăși, în fața lumii și a Destinului care întotdeauna a ocrotit-o.

Răspunsul nu poate fi decât unul și acelaș: „DA", uniform, spontan și hotărît în toate sufletele românești.

Cuvântul d-lui Dimitrie Grozdea, decanul Baroului de Ilfov

D. Mareșal Ion Antonescu cheamă națiunea română în adunare plebiscitară, astăzi, pentru a-și exprima aprobarea sau desaprobarea, asupra guvernării sale, dela 6 Septembrie 1940 și încrederea ca să procedeze la reforma națională a Statului și la apărarea drepturilor neamului.

Acest plebiscit are în mod evident, o semnificație națională.

In ceasurile mari pe care le trăește neamul nostru, când România trebue să-și găsească o așezare temeinică și unitară, într'o lume nouă care se făurește în întreaga Europă, este o poruncă istorică, pe care ne-o trimit din morminte strămoșii noștri, să ne unim într'un gând și într'un suflet.

Bătrâni și tineri, cărturari și muncitori din toate ramurile să părăsim toate măruntele noastre preocupări și pătrunși de fiorul iubirii de neam, să nu avem pe buzele noastre decât un singur cuvânt România.

E o datorie sfântă față de strămoșii noștri, cari au rezistat atâtor năvăliri barbare și s'au luptat cu atâtea neamuri străine ca să-și păstreze țara, față de eroii noștri, cari și-au vărsat sângele lor curat pentru recucerirea granițelor, față de copiii noștri, cărora trebue să le clădim un viitor mai sigur.

Cu gândul și cu inima curată, cu conștiința luminată că îndeplinim o datorie sfântă față de neamul nostru, să ne prezintăm la locurile desemnate, pentru a da aprobarea noastră întreagă cârmuirei plină de înțelepciune, de prevedere și de patriotism a d-lui Mareșal Ion Antonescu.

MANDATUL PE CARE TREBUE SĂ-L DĂM

Mandatul pe care națiunea română trebue să-l dea d-lui Mareșal Ion Antonescu în politica generală de reorganizare a Statului, și în apărarea drepturilor neamului nostru, trebue să fie nelimitat.

Drumul drept, fără abateri sau șovăiri, pe care l-a urmat în toată viața sa, curajul de care a dat atâtea dovezi, priceperea pe care a arătat-o în toate actele sale, patriotismul curat, cinstit și luminat, pe care l-a pus în slujba neamului nostru, îl fac vrednic de această încredere, pe care țara i-o datorează.

In așezarea temeliilor de viață nouă și curată a țării noastre, avem nevoe de omul care a dovedit cu prisosință, că cunoaște putregaiul care rodea de multă vreme așezământul nostru de Stat.

A luptat cu curaj, jertfindu-și cariera și primejduindu-și viața pentru o așezare temeinică și sănătoasă a Statului. El prezintă astăzi nădejdea unui neam întreg, scăpat de umilință, spălat de rușine și repus în parte din drepturile lui.

România mai are de luptat cu multe greutăți, pentru așezarea în hotarele ei firești.

Sufletul lui mare nu va avea liniște până ce nu va asigura României dreptatea care i se cuvine.

Sprijinind azi pe Mareșalul Antonescu, sprijinim țara noastră, ne sprijinim pe noi.

TURCIA
ȘI PLEBISCITUL ROMÂNIEI NOUI

ISTANBUL, 9 (Rador). — Ziarul „Beyoglu" de azi publică pe prima pagină următoarele:

„Plebiscitul României Noui.

„După cum s'a întâmplat după marea tragedie externă și internă dela 1940, când s'a simțit nevoia pentru întreg poporul român de a spăla prin sângele eroilor săi rușinea și descurajarea, la fel astăzi, prin mijlocirea omului providențial, Mareșalul Antonescu, poporul român voește să-și manifeste în bloc și masiv întreaga sa satisfacție pentru victoriile câștigate până azi. De fapt prin plebiscitul de mâine nu este Mareșalul Antonescu acela care vrea să ratifice propriile sale realizări, de către voința poporului, ci însuși massele române sunt acelea care voesc să exprime într'un singur avânt, solidaritatea cu tot ceeace a fost făcut înăuntru și în afara frontierelor în cursul unui singur an, în care timp țara a fost condusă și reabilitată de Conducător. Intr'adevăr, într'un singur an, finanțele țării au fost refăcute. Mai mult de 200.000 de refugiați au fost plasați. Căile de comunicație au fost reorganizate. Producția a fost intensificată și mai presus de toate mai bine de 4 milioane români au fost eliberați de sub ocupația străină. Nimic nu este mai aproape de sufletul și de caracterul poporului român ca plebiscitul. In trecut, la popasurile de după victoriile câștigate, sau în ajunul noilor mari acțiuni, massele se adunau, atunci ca și astăzi, împrejurul conducătorilor lor, ca să exprime printr'o manifestare populară și publică, ceeace cred și ceeace voesc".

Tot despre plebiscitul de mâine ziarul „Turkische Post" de azi, sub fotografia Conducătorului Statului Român, scrie următoarele:

„Plebiscitul ce se va face mâine în România are o însemnătate istorică, deoarece va sublinia toate evenimentele ultimului an, an în care România s'a croit un drum nou. Mareșalul Antonescu, care a insuflat o viață nouă țării sale în scurtul timp de un an de zile, creind condițiuni noui de viață atât în interior cât și în exterior, a chemat poporul român să se pronunțe asupra operei sale. Plebiscitul va avea loc în toată țara îndată după intrarea triumfală în București a trupelor române întoarse de pe front".

CE DATOREAZA EUROPA REGELUI IMPĂRAT
VICTOR EMANUEL AL III-lea

de GIOACCHINO VOLPI
membru al Academiei Italiene

Astăzi se împlinesc 72 de ani de la nașterea Regelui Impărat Victor Emanuel al III-lea. Intreg poporul italian sărbătorește acest mare eveniment, strâns în jurul Casei de Savoia, întruchipare a celor mai de seamă virtuți ale Nației italiene, simbol al unei Patrii mari, puternice imperiale.

Lunga domnie a Regelui Impărat Victor Emanuel al III-lea este strâns legată de toate evenimentele istorice care s'au desfășurat în acești 40 de ani și care au făcut din Italia o Nație imperială, un element conducător și hotăritor al comunității internaționale.

Intervenția Italiei în războiul de la 1915 a fost dorită de Rege, interpret al aspirațiilor noilor forțe naționale, împotriva vechii lumi parlamentare care ducea o politică de renunțări și de espectativă. Acest mare act istoric înfățișează o splendidă pagină din viața Regelui Impărat.

Regele Victor Emanuel al III-lea a dorit războiul și a participat la război. Vreme de patru ani El a desfășurat opera de atentă supraveghere, de control, de sfătuitor și de imbold al forțelor morale ale Nației. A fost tot timpul prezent printre combatanți, în tranșee și la posturile de observație, în timpul luptelor și în spitalele suferințelor, pentru a însufleți, a da răsplată, a alina, a da zilnică pildă de curaj și de înțelepciune în clipele grele.

REVOLUȚIE IN CADRUL MONARHIEI

Istoria Casei de Savoia este strâns legată și de istoria Fascismului.

Dacă Fascismul a avut la obârșie tendințe republicane, foarte curând ele au fost biruite, însă de tendința monarhică. Ideia monarhică a fost precumpănitoare și în gândirea Ducelui, care a înțeles — și a declarat acest lucru în public — cât de vătămătoare ar fi putut fi pentru mișcarea sa ideile potrivnice într'o țară care n'a crezut nici odată, în chip serios, în republică; cât de vătămătoare ar fi fost ele bătăliei pentru unitatea Italiei. In acelaș timp, Căpetenia Fascismului, cu intuiția sa politică ce îl face de neegalat, și-a dat seama cât de folositoare ar fi fost o francă adeziune la Monarhie — element necesar al revendicării biruinții, al restaurării internaționale a Italiei, al împuternicirii Nației, care erau substanța Fascismului.

Astfel am avut cuvintele deschise și solemne ale lui Mussolini la Udine, la 20 Septembrie 1922, și la Napoli la 24 Octombrie. „Trebue să avem curajul de a fi monarhici. Monarhia înseamnă continuitate". „Nu încape nici o îndoială că regimul unitar al vieții italiene se sprijină puternic pe Monarhia de Savoia, după cum nu încape nici o îndoială că Monarhia italiană, datorită obârșiilor și istoriei sale, nu poate să se împotrivească acelora care acum sunt noulle forțe naționale".

Pe măsură ce Fascismul pășea la un program totalitar cu alte cuvinte „la cârmuirea Italiei", pe măsură ce începea în chip teoretic „Marșul asupra Romei", își făceau loc rațiunile istorice care dela 1849 încoace, au mânat spre Monarhie atâți potrivnici ai ei, în preajma marilor răspunderi.

*

In zilele Marșului asupra Romei, părea că se repetă situația din luna Mai 1915: majoritatea parlamentară, împotrivă; țara, care acum își afla exponentul, în mare parte dădea consimțământul. Regelui i-ar fi fost îngăduit să țină seama de umoarea Parlamentului; o interpretare, însă, mai largă a datoriilor și drepturilor Sale, îl mânau să țină seama și de forțele extraparlamentare. Fascismul era o mișcare adâncă. Nația se exprima mai mult cu ajutorul acestei mișcări, de cât prin reprezentanța ei largă. Acest fapt se întâmplă mereu în epocile frământate de reînoire, când viața popoarelor se revarsă peste zăgazurile tradiționale. Regele, luând aproape contact direct cu sufletul Nației, putea astfel să nu Se teamă de Fascism, mai mult, odată lămurit caracterul și însemnătatea mișcării, să refuze a semna decretul prin care se instaura starea de asediu și pe care căpetenia guvernului, Facta, sub presiunea unor miniștri îl anunțase oficial Agenției Stefani — și să primească pe Mussolini care-I aducea Italia lui Vittorio Veneto. A văzut putința așezării mișcării pe făgașul constituțional și nu înțelegea, fără ca o necesitate urgentă să-I ceară acest lucru, să deslănțue reproducerea armată care ar fi adus cu sine războiul civil.

Incă odată se împlinea în Italia o revoluție în cadrul Monarhiei, fapt care constitue o mărturie a unei funcții ale sale de neînlocuit. Puternică și elastică ca să se adapta la noua structură a Statului și a societății italiene și, pecetluind noua mișcare, o zăgăzuia și în acelaș timp îi da puteri nouă.

In chipul acesta a fost cu putință să se împlinească cu mai mare grabă și cu mai multă trăinicie opera de clădire a valorilor naționale, bătălia dată pe târâmul diplomatic pentru apărarea biruinții și a roadelor ei, politica internă a „pășirii spre popor", înălțarea Statului în conștiința cetățenilor, împăcarea cu Vaticanul, acum când vechiul dualism își pierduse orice valoare (la 5 Decembrie 1929) Suveranii Italiei au făcut prima vizită Inaltului Pontif, în sfârșit, cucerirea Imperiului, prin care țelurile Risorgimentului — ca socotea neatârnarea și unirea ca un mijloc și nu ca un scop în sine — au fost depășite urmându-se o linie care își are obârșia aci.

M. S. VICTOR-EMANUEL III
Regele Italiei și Impărat al Etiopiei

UN GEST CARE INFĂȚIȘEAZĂ, MAI BINE DE CÂT ORICE MĂRTURIE, MARILE VIRTUȚI ALE REGELUI IMPĂRAT

In 1925, sărbătorirea celor 25 de ani dela suirea pe tron a Regelui a însemnat un uriaș plebiscit pentru Monarh.

Cu acest prilej — și de data aceasta de către foștii combatanți italieni — a fost reînnoită rugămintea față de Rege ca să primească cea mai înaltă distincție militară, Medalia de Aur. Regele a refuzat și de data aceasta: „In vreme ce atâtea episoade de eroism și de jertfă rămân necunoscute, și în vreme ce atâția dintre vitejii noștri păstrează în cimitire și în paturile spitalelor taina unor fapte care, necunoscute, nu pot primi nici o răsplată demnă, nu cred că pot accepta, pentru ceea ce a fost datoria Mea ca Rege și soldat, cea mai înaltă distincție militară".

Aceste a fost, din nou răspunsul Regelui.

*

De neuitat au fost, și pentru Regele Victor Emanuel, anii 1935 și 1936, cere au fost martorii cuceririi Imperiului. Marele triumf al lui Mussolini și încununarea unei complexe activități țintind, din mai multe direcții spre acelaș scop, au consacrat actul de căpetenie al Regelui de la 28 Octombrie 1922.

In ziua în care Geneva vota sancțiunile, Universitatea din Roma, intrată pentru prima oară în noul și marele ei lăcaș, a conferit, ridicând gestul său la culmile unui măreț simbol, diploma de doctor „honoris causa" Regelui. Iar Regele, înaintea reprezentanților academici ai lumii întregi, a rostit o înălțătoare cuvântare, făcând referințe, cu tactul Său obișnuit, domnesc, la momentul politic. A vorbit lipsit fiind de cadrul unui protocol exagerat, cu glas domol, fără gesturi elocvente, dar sala plină de lume, ascultând liniștită, a vibrat la cuvintele Regelui, cuprinsă de o emoție adâncă.

La războiul etiopic au participat Ducele de Pistoia, în fruntea unei legiuni de Cămăși Negre; Ducele de Bergamo, în calitate de căpetenie a unei Divizii. Primul a luptat în bătălia dela Tembien, iar celălalt la cea dela Scirè. Tot la Scirè a dorit să fie prezent și Ducele de Spoleto, care se afla îmbarcat pe flotila din Marea Roșie. Ducele de Ancona a comandat bateria batalionului *San Marco*, care a trecut și ea prin încercarea focului.

Cea dintâi femeie italiană care și-a dăruit veriga de aur, simbolul Credinței, a fost Regina Elena la Roma.

Din rada portului Napoli, n'a fost navă cu Cămăși Negre care să plece pe frontul din Abisinia „fără ca să nu primească salutul camaraderesc al Principelui de Piemont, soldat mândru, a cărui trudă, a fost închinată țării.

Printre surorile de caritate, îmbarcate pe navele spital, și-a plătit către țară prinosul de trudă și Principesa Maria de Piemont, care a ațintit în alinarea suferințelor fără să se ferească de muncă și veghea istovitoare.

ISTORIA RASPLATEȘTE PE REGELE VICTOR EMANUEL AL III-lea CU CUNUNA IMPERIULUI

La 9 Mai, odată sfârșit războiul biruitor și proclamat Imperiul, Regele a primit titlul de Impărat, pentru El și urmașii Lui. Intreaga Romă, în seara acestei mari zile, a defilat pe sub ferestrele Palatului Quirinal, strigând cuvinte de slavă lui Victor Emanuel și marelui Său sfetnic.

In Aprilie 1939, o nouă Cunună venea să împodobească fruntea Regelui Impărat Victor Emanuel al III-lea: Coroana Albaniei.

Exista și pentru Italia unită, ca și pentru Regatul Napoli, încă dela întemeierea lui, ca și pentru Republica Veneția, o „problemă a Albaniei", aproape asemănătoare cu „problema Adriaticei": problemă de siguranță a coastelor Italiei, de libertate a ei în toate aceste ape.

Prin unirea cu Regatul Albaniei, Italia s'a apropiat de sfârșitul deslegării acestei multiseculare probleme.

*

Și noul război, acela care va da Europa în esclusivă stăpânire europenilor și va chezășui reclădirea Continentului pe temeiul adevăratei dreptăți, a văzut Casa de Savoia în primele rânduri ale uriașei lupte.

Principele de Piemont, Căpetenia oastei care a luptat pe frontul francez, Ducele de Aosta, dârz și eroic apărător al Imperiului, precum și mulți alți Principi savoiarzi, care își închină patriei puterea brațului lor și căldura entuziasmului, stau mărturie că virtuțile războinice ale Casei de Savoia strălucesc, cu aceiaș putere ca în veacurile trecute, întru slava și măreția Țării, căreia i-au fost închinate cu sublimă și deplină dărnicie.

POLITICA REALĂ A MAREŞALULUI A REPARAT GREŞELILE TRECUTULUI

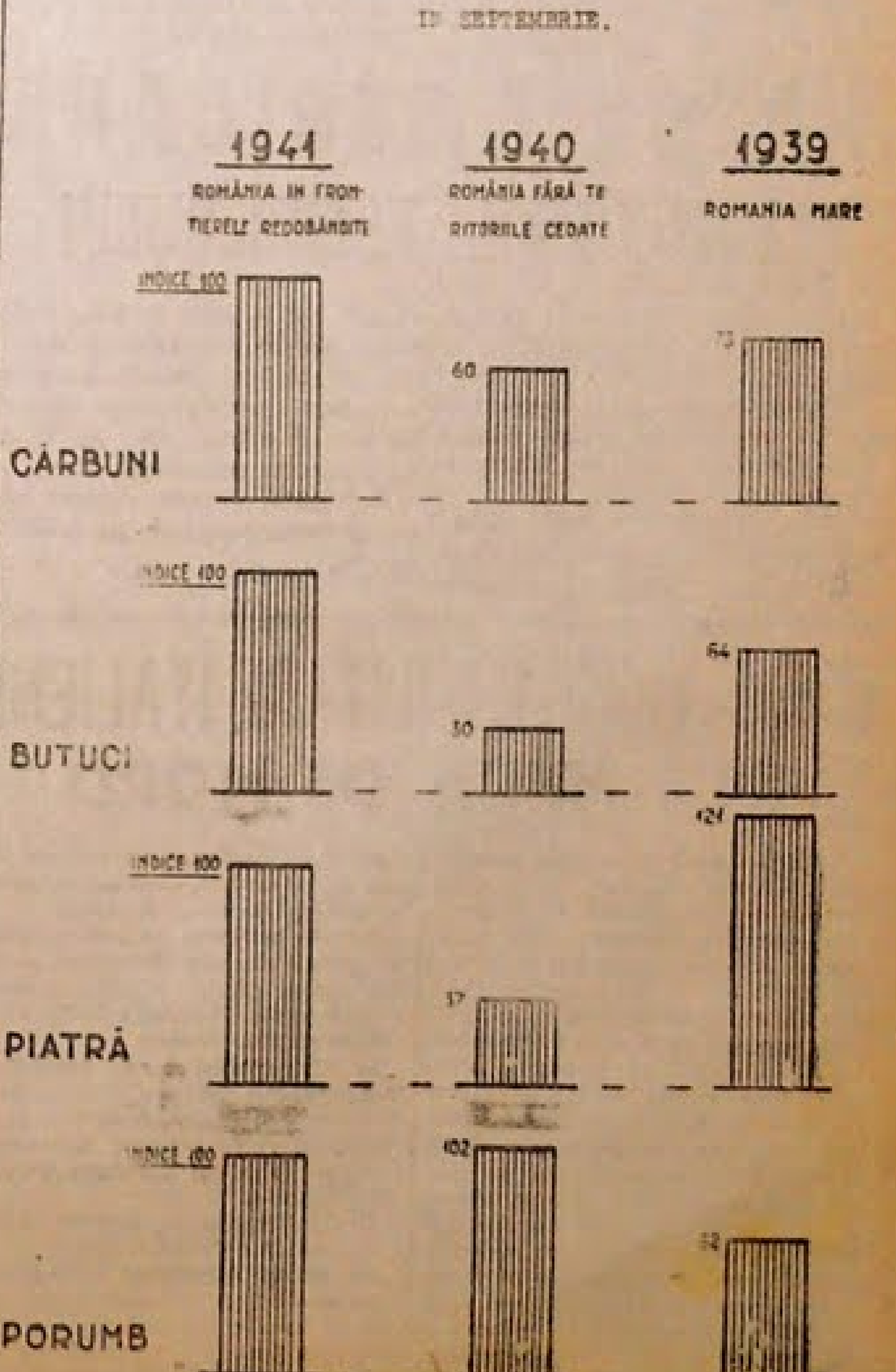
BERLIN, 10. (Rador). — „Der Angriff" publică un articol semnat de d. Karl Hermann Theil, intitulat „Lupta României". După ce înfățișează atmosfera de entusiasm care a domnit în România în ultimele săptămâni, în urma victoriei dela Odesa, autorul articolului scrie următoarele despre opera de refacere a țării inițiată de Mareșalul Antonescu:

„Românii sunt pe deplin conștienți de transformarea uriașe care și-a găsit expresiunea în victoria dela Odesa și își manifestă tot respectul și toată recunoștința pentru bărbatul care a realizat această minune: Mareșalul Antonescu. Cine cunoaște însă mai de aproape pe Mareșal, știe că faptele sale nu se datoresc unei întâmplări, ci ele sunt rezultatul unei munci încordate și al unei voințe hotărîte. Mareșalul a realizat într'un an atâtea fapte mari, încât campania împotriva Sovietelor, trebuia să ducă, automat, la succes. Una din aceste fapte a fost reorganizarea armatei române. La preluarea puterii de către Mareșalul Antonescu, armata română era încă sub impresia retragerii din Basarabia.

Mareșalul Antonescu a trebuit să reînceapă munca de la capăt, propunându-și ca țintă supremă a guvernării sale, pregătirea armatei cu armele războiului modern. In vederea acestuia, el a pus la dispoziție toate fondurile necesare și a chemat în acelaș timp misiunea militară germană, care a inițiat soldatul român în metodele de luptă ale războiului modern. Rezultatul acestei opere s'a văzut în succesul trupelor românești în campania contra Sovietelor. Armata română a avut mari dificultăți de întâmpinat, dar ea a corespuns tuturor cerințelor și așteptărilor. Ea și-a trecut examenul în fața Odesei, ale cărei puternice fortificații au trebuit să fie luate prin lupte crâncene. In această luptă lungă și dârză, armata română a dovedit că știe să înfrunte un adversar puternic și fanatic".

In continuare, autorul se ocupă de orientarea politică spre puterile Axei, desăvârșită de d. Mareșal Antonescu prin aderarea României la Pactul Tripartit, care a însemnat revenirea la politica externă inițiată de Regele Carol I.

„Politica de realități dusă de Mareșalul Antonescu, scrie ziarul, a reparat greșelile ultimilor 20 de ani. Vitejia soldaților și aderarea la Pactul Tripartit au fost factorii care au contribuit la recâștigarea Basarabiei și Bucovinei, și au dat posibilitatea poporului român să arboreze stindardul său pe coasta de nord a Mării Negre. De aceea România comemorează aderarea la Pactul Tripartit, ca temelia importantă care a dus la reînvierea României și la restabilirea onoarei sale".

ULTIMA ORA

Anglia tratează cu indiferență cererile disperate ale lui Stalin

MILANO, 10, (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B., transmite:

Răspunsul d-lui Churchill la cererile disperate de ajutor ale lui Stalin, este considerat de presa italiană din nordul Italiei drept cea mai bună dovadă că Anglia nu se gândeşte decât la ea însăşi.

„Popolo D'Italia" constată că primul ministru britanic nu găseşte nici măcar un cuvânt de consolare pentru Stalin, nici măcar un început de încurajare. D. Churchill nu găseşte că este cazul decât să se felicite pentru faptul că încă un popor a putut fi găsit care să se jertfească pentru Anglia.

„Corriere della Sera" subliniază că lozinca d-lui Churchill este lupta până la ultimul soldat sovietic şi apoi până la ultimul soldat nord-american. Piară oricine, numai noi, englezii, să ne salvăm.

ECOURILE MARELUI DISCURS DELA MUENCHEN

Comentariile presei germane

BERLIN, 10 Noembrie (Telegramă particulară). — Presa berlineză de Luni este sub impresia discursului Fuehrerului şi festivităţilor din 9 Nov. Se evidenţiază faptele clare şi cifrele pe care Adolf Hitler s'a bazat în discursul adresat adversarilor săi, şi se subliniază ecoul pozitiv pe care l-a găsit acest discurs, încă de pe acum, înainte de toate pe continentul european.

Fuehrerul a distrus cu siguranţa suverană a omului de stat cu concepţii de mare anvergură, iluziile pe cari şi le făcuseră democraţiile răsăritene prin auto-amăgirea, în ce priveşte posibilităţile Reichului, scrie „Voelkischer Beobachter". Distrugerea Germaniei a fost o speranţă zadarnică înainte de 22 Iunie. Astăzi, când ţări noui stau în slujba unei noui Europe, această speranţă este absurdă. Din conştiinţa ţării şi din siguranţa victoriei s'a născut răspunsul pe care Fuehrerul l-a dat lui Churchill, Stalin şi Roosevelt.

Ziarul „Der Montag" evidenţiază faptul că Adolf Hitler repudiază şi combinaţiile lipsite de sens pe care le-au făcut Stalin şi alţii, când au vorbit acum trei zile. El afirmă că nu este posibilă nici o turburare în desfăşurarea războiului. Hitler menţionează că naţional-socialismul nimiceşte cu desăvârşire pe oricine şi oriunde întâmpină rezistenţă. Fuehrerul a făcut aluzie şi la aceia cari îşi închipuiesc că ar putea exista vreodată vreo revoltă sau vreo mişcare în sânul şi împotriva Germaniei naţional-socialistă. El a prezentat tuturor celor vizaţi, în special acelora care aţâţă din afară, în mod limpede în ce chip este asigurată ordinea internă a Reichului, afirmând că naţional-socialismul ştie cum să se poarte cu inamicii săi.

Ziarul „12 Uhr Blatt" reliefează absolută a victoriei şi subliniază că încheierea socotelilor lui Hitler cu inamicii săi a fost sdrobitoare. Cuvintele sale au scos în vileag şi marile obiective ale victoriei. Fuehrerul a vorbit în calitate de comandant suprem al armatei, de om de stat şi de naţional-socialist. Întreaga lume a fost înştiinţată în privinţa adevăratelor proporţii ale ţării germane.

Grelele pierderi ale aviaţiei engleze

Presa germană comentează tentativele engleze cari s'au încheiat cu grele pierderi pentru aviaţia engleză în noaptea spre 8 Noembrie şi pe cari Britanicii le-au pus în seama timpului extrem de defavorabil. Ziarele germane văd în această mărturisire a grelei înfrângeri că dimpotrivă, avioanele britanice n'au fost doborâte de timpul rău ci de avioanele de vânătoare germane şi de artileria antiaeriană. Fiindcă Britanicii au pierdut în noaptea dinspre 9 Noembrie, alte 9 bombardiere, deşi au acţionat cu un număr mult mai mic de aparate. Se estimează pierderile de echipagii aviatice britanice la cel puţin 255 oameni, a căror înlocuire este o problemă din ce în ce mai dificilă pentru Britanici. În Germania se crede că Londra a fost nevoită să facă asemenea jertfe grele pentru aviaţia britanică, numai pentru a demonstra guvernului sovietic că Britanicii vor să descongestioneze frontul sovietic.

PRESA AMERICANĂ ŞI DISCURSUL FUEHRERULUI

NEW-YORK, 10. (Rador). — Corespondentul agenţiei DNB transmite:

Ziarele de Duminecă seara publică deasemeni în prima pagină pasagiile esenţiale din discursul Fuehrerului.

„New-York Times" atrage atenţia asupra pasajului în care Fuehrerul declară că a dat ordin submarinelor germane de a nu deschide focul contra vaselor americane decât în cazul când ele ar fi atacate de acestea.

Această frază figurează pe prima pagină în titluri mari.

OPERAŢIUNILE MILITARE ITALIENE IN AFRICA DE NORD

ROMA, (Rador). — Iată comunicatul Marelui Cartier General al forţelor armate italiene No. 525:

În cursul incursiunilor asupra oraşului Brindisi semnalate în comunicatul de ieri, artileria antiaeriană a doborît trei avioane inamice.

În noaptea de 8 spre 9 Noembrie aviaţia inamică a efectuat o nouă incursiune asupra Siciliei şi Italiei meridionale. La Neapole au fost provocate câteva stricăciuni la clădirile particulare precum şi incendii cari au fost repede localizate şi stinse. Printre populaţia civilă au fost doi morţi şi patru răniţi; un avion a fost doborît prăbuşindu-se în mare.

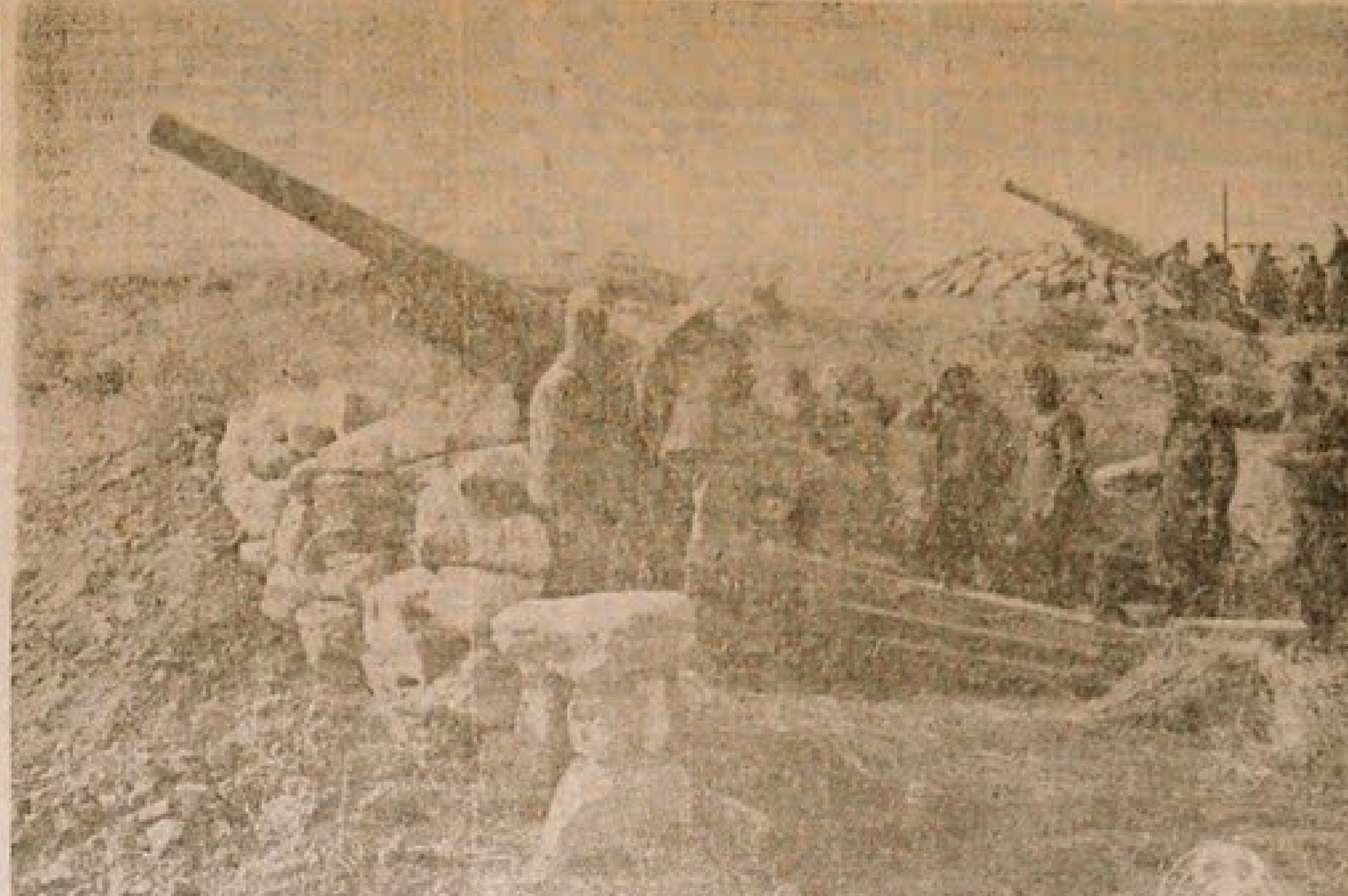
În Africa de Nord, în cursul unor acţiuni locale pe frontul Tobruk şi în sectorul Sollum, detaşamentele noastre au capturat un anumit număr de prizonieri, cauzând inamicului pierderi de morţi şi răniţi.

Avioane britanice au aruncat bombe asupra oraşului Benghazi, avariind câteva clădiri. Spitalul colonial a fost atins. Populaţia indigenă a suferit câteva pierderi.

În Africa orientală pe frontul de la Culquabert Colga şi Ualag, puternice atacuri inamice sprijinite pe aviaţie au fost respinse de trupele noastre. Inamicul a suferit pierderi considerabile.

În Mediterana un torpilor italian a doborît 4 avioane inamice.

În cursul diferitelor acţiuni cari s'au desfăşurat ieri, patru din avioanele noastre nu s'au mai reîntors la bazele lor.

Instalarea unei baterii grele româneşti pe o poziţie nouă de pe frontul de răsărit

Comunicatul german

TRUPELE GERMANE ŞI ROMÂNE AU CUCERIT IALTA

BERLIN, 9, (Rador). — Dela cartierul general al Fuehrerului, înaltul comandament al forţelor armate germane comunică:

În Crimeea, ca şi în peninsula Kerci, forţele germane şi române continuă urmărirea inamicului bătut, dealungul coastei de sud.

Yalta a fost ocupată.

În lupta contra navigaţiei britanice de aprovizionare, aviaţia germană a obţinut noaptea trecută succese deosebit de mari. Avioanele de luptă germană au scufundat, în largul coastelor Angliei şi Scoţiei, vapoare de comerţ britanice care navigau în convoi, cu o deplasare de 38.000 tone. Printre acestea se numără şi un mare vas-petrolifer.

În regiunea maritimă a insulelor Feroe, un mic cargobot a fost distrus cu bombe în timpul zilei.

Avioane germane de bombardament în picaj au bombardat în noaptea de 8 spre 9 Noembrie, cu bombe de calibru greu, instalaţiile din portul Dover, unde au provocat izbucnirea unor vaste incendii.

În cursul unor încercări de atac contra teritoriilor ocupate de pe litoralul Mării Mânecii, aviaţia britanică a suferit din nou eri în timpul zilei pierderi foarte grele. Avioanele germane de vânătoare au doborît în lupte aeriene înverşunate 23 de aparate iar artileria antiaeriană germană a doborît două aparate inamice.

Noaptea trecută, avioane engleze de bombardament au atacat Germania occidentală. Populaţia civilă a suferit oarecare pierderi.

Cu prilejul acestui atac de noaptte, au fost doborîte nouă avioane engleze.

Sevastopolul în preajma căderii

BERLIN, 9. (Rador). — Din sursă militară se fac următoarele precizări în legătură cu comunicatul de Duminică al forţelor armate germane:

Dela străpungerea strălucită a istmului Perecop, trupele germane şi române urmăresc fără încetare pe inamic în Crimeea.

Urmăritorii hărţuesc zi şi noapte pe inamic, la aceasta cooperând toate armele de uscat şi forţele aeriene. Lovite din toate părţile, forţele sovietice au început să se descompună.

Forţele germane şi româneşti nu ţin seama de rezistenţa ce li se opune ici şi colo cu scopul de a li se întârzia înaintarea. Ele ocolesc aceste rezistenţe şi înaintează pretutindeni cu tot avântul. În felul acesta s'au obţinut excelente rezultate strategice şi tactice.

Comunicatele militare din săptămâna trecută şi în special cel de Duminică arată limpede că aceasta este metoda aplicată de urmăritori. Trupele germane, după ce au înaintat cu cea mai mare rapiditate până la Iaila Dagh, venind dinspre miazănoapte, continuând urmărirea, scot pe inamicul învins din cuiburile sale de rezistenţă, situate în munţi în care înaintarea se face cu greu din cauză că lipsesc drumurile. Totuşi ele au ajuns pe un front larg pe coasta de sud a peninsulei.

Portul Feodosia, situat la extremitatea de răsărit a munţilor Iaila Dagh, a fost cucerit acum câteva zile. Tăindu-se astfel calea de retragere a inamicului învins, oraşul Ialta, situat pe coasta de sud-vest a munţilor Iaila Dagh, a fost deasemenea ocupat. În felul acesta Sovietele pierd după Feodosia, încă unul din puţinele porturi de unde ar fi putut încerca să se retragă pe mare.

Ialta este un mic port şi staţie balneară cu aproximativ 22.000 locuitori. Nu departe de oraş se găseşte celebrul palat de vară al ţarilor dela Livadia, palat ce a fost transformat de bolşevici într'un sanatoriu, precum şi ferma Massandra, ce a aparţinut deasemenea ţarilor şi care era pe vremuri celebră prin pivniţele sale de vinuri.

Prin cucerirea Ialtei, trupele germane şi române au ajuns în urmărirea lor în flancul sud-estic al portului de răsboi Sebastopol, singurul ce ar putea permite forţelor retragerea pe mare dacă nu s'ar găsi sub focul neîntrerupt al bombelor aeriene.

Dar nici spre răsărit nu mai pot să scape forţele sovietice. Intr'adevăr, trupele germane şi române urmăresc de aproape pe bolşevici, după cum anunţă comunicatul de Duminică al forţelor armate germane; ele au pătruns în peninsula Kerci şi împiedică fixarea forţelor sovietice.

Operaţiunile continuă şi în celelalte zone ale frontului răsăritean.

Aviaţia a sprijinit aceste operaţiuni, în special în sectorul din jurul Rostovului, prin puternice atacuri date împotriva forţelor inamice aflate dealungul cursului inferior al Doneţului.

Atacuri aeriene au fost date deasemenea împotriva obiectivelor militare dela Leningrad.

Aviaţia germană a obţinut noi succese şi împotriva vaselor de aprovizionare britanice din convoiurile ce se aflau în apropierea insulelor Britanice, cari nu sunt în siguranţă nici ziua şi nici noaptea.

Astfel, avioane germane au scufundat în cursul săptămânii trecute vase cu o deplasare de 37.000 tone. Submarinele germane au scufundat în acelaşi timp vase comerciale cu o deplasare de 93.000 tone. La aceste 120.000 tone scufundate de cele două arme se adaugă cele şase vase — dintre cari un vas petrolifer — cu o deplasare de 38.000 tone, scufundate în noaptea de Sâmbătă spre Duminică. În largul insulelor Feroe, avioane germane au scufundat în plină zi un mic cargobot.

Englezii au pierdut deci într'o săptămână vase comerciale cu o deplasare de 153.000 tone.

Aviaţia britanică a suferit şi ea, din partea aviaţiei germane, pierderi comparativ tot atât de importante.

PUTERNIC ATAC AERIAN GERMAN CONTRA UNUI PORT ENGLEZ

BERLIN, 10. (Rador). — În cursul nopţii trecute, avioane de luptă germane au atacat, în valuri succesive, un important port de aprovizionare de pe coasta de sud-est a Angliei.

Au fost provocate incendii, urmate de explozii, în instalaţiile portuare.

DISCURSUL LUI STALIN PROCLAMĂ FALIMENTUL POLITICII DE EXPANSIUNE BOLŞEVICĂ

ANKARA, 10 (Rador). — Corespondentul agenţiei Stefani transmite:

Comentând discursul lui Stalin cu prilejul aniversării revoluţiei bolşevice ziarul „Ikdam" subliniază că acest discurs nu ţine seamă de înfrângerile sovietice şi de consecinţele lor.

Ziarul adaugă că afirmaţiile lui Stalin cu privire la pierderile suferite de armata bolşevică şi cu privire la pierderile pricinuite forţelor germane nu corespund realităţii.

O armată care săvârşeşte o retragere, în cursul căreia lasă în mâna inamicului peste un milion şi jumătate de kmp. din cauza atacului dat cu un elan nemaipomenit de un inamic ce are la dispoziţia sa un armament impunător, trebue să fi suferit pierderi cu mult superioare celor indicate de Stalin. Dacă pierderile s'ar limita la cele spuse de el, atunci se poat pune întrebarea pentruce armata bolşevică s'a retras.

În ce priveşte cel de al doilea front, care ar trebui să ia fiinţă cu aliaţii anglo-saxoni, despre care tiranul bolşevic a vorbit, nu se vede unde ar fi putut fi creiat acest front, deoarece Caucazul nu poate fi considerat drept un al doilea front şi englezii nu sunt dispuşi şi nici nu sunt în măsură să creeze unul în Occident.

„Ulus" scoate în evidenţă că discursul lui Stalin proclamă falimentul politicei de expansiune bolşevica.

Nerespectarea tratatelor, care, în cursul celebrării aniversării revoluţii bolşevice de anul trecut, fusese prezentată în mod foarte pripit ca un insucces, s'a dovedit a nu fi un asemenea succes.

„Ulus" subliniază apoi că alcătuirea unui al doilea front este un lucru foarte greu şi că englezii nu intenţionează să facă aşa ceva în Occident.

ASASINAREA UNUI ADVERSAR AL MARELUI MUFTIU AL IERUSALIMULUI

AMSTERDAM, 10 (Rador). — Corespondentul agenţiei D.N.B. transmite:

Postul de radio englez anunţă din capitala Irakului că Fakhri Nashashibi, cel mai înverşunat adversar al Marelui Muftiu al Ierusalimului, a fost asasinat Duminică la amiază pe una din marile străzi ale Bagdadului.

Un biciclist a tras asupra lui Nashashibi două focuri de revolver în clipa în care acesta părăsea hotelul, în care sta.

Biciclistul s'a îndepărtat în cea mai mare viteză printr'o stradă laterală.

FINLANDEZII INAINTEAZĂ ADÂNC SPRE RĂSĂRIT

STOCKHOLM, 10 (ESS). — După cum anunţă corespondentul dela Helsinki al ziarului „Stockholm Tidningen", iarna de pe frontul răsăritean constitue pentru trupele finlandeze un important avantagiu. Patrule de skiori pătrund până adânc în spatele liniilor inamice şi produc desordine în dosul trupelor sovietice, a căror forţă de rezistenţă slăbeşte în acelaş măsură în care se apropie iarna. Sovieticii — afirmă corespondentul — au trebuit să se retragă mult în urmă către păduri, unde suferă atât din lipsa alimentelor cât şi de imposibilitatea de a se apăra contra vremii rele. Frontul finlandez înaintează acum cu o iuţeală mult mai mare decât săptămânile trecute, adânc către răsărit. În fiecare zi finlandezii ameninţă pe noui ţinuturi careliene la Marea Albă. Sovieticii şi-ar fi instalat o linie de rezistenţă între lacul Onega şi Marea Albă, dealungul canalului Stalin. Pe partea răsăriteană a acestui canal bolşevicii ar construi întăriri deosebit de puternice, în acelaş timp făcând mari pregătiri. Noui divizii siberiene ar fi fost trimise acolo pentru a constitui un sistem de apărare împotriva atacurilor care în curând ar urma să se producă împotriva regiunilor dela sudul Mării Albe.

KURZII DIN NORDUL IRANULUI S'AU RĂSCULAT

ANKARA, 10. (Ess). — Răscoala elementelor curde în nordul Iranului, în regiunea Kanikin-Kermanschah şi Sarna a avut drept urmare — după informaţiuni din Bagdad — o desfăşurare în ultimele zile de aşa anvergură încât a fost nevoie să se trimită o brigadă motorizată britanică şi una de infanterie australiană de către comandamentul suprem englez din Bagdad în regiunea menţionată, pentru a se opune răsculaţilor şi a asigura linia de legătură a englezilor pe şoseaua Kanikin-Kedmanchah. După aceleaşi informaţiuni, în timpul ultimelor săptămâni coloanele de aprovizionare britanice au fost de mai multe ori atacate, ceea ce a avut ca urmare că linia de legătură engleză între Bagdad şi poziţiile din nordul Iranului au fost din nou întrerupte.

PUTERNICA OFENSIVĂ GERMANĂ CONTRA MOSCOVEI

Situaţia gravă a bolşevicilor a mărit îngrijorarea englezilor

SSTOCKHOLM, 10 (Tel. part.) — NELINIŞTEA ENGLEZA S'A ACCENTUAT IN URMA ŞTIRILOR TOT MAI GRAVE VENITE DIN RUSIA. PUERNICA OFENSIVA GERMANA AŞTEPTATA DE MAI MULTE ZILE IN REGIUNEA MOSCOVEI ESTE PE PUNCTUL DE A SE DESFAŞURA CU O MARE INTENSITATE. ATACURI FOARTE VIOLENTE CE AU DUS LA PROGRESE IMPORTANTE SUNT DATE MAI ALES DIN DIRECŢIA KALININN.

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE AL MUNCII, Str. Sărindar No. 5-7-9